

Treball de fi de grau

Títol

Mitjans de Comunicació i identitat comarcal a l'Anoia

Autor/a

Sergio Pérez Fernández

Tutor/a

Jordi Morató Bullido

Departament	Departament de Publicitat, Relacions Públiques i Comunicació Audiovisual
Grau	Periodisme <input type="text"/>
Tipus de TFG	Recerca
Data	02/06/2015

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Mitjans de Comunicació i identitat comarcal a l'Anoia

Castellà:

Medios de Comunicación e identidad comarcal en la Anoia

Anglès:

Media and regional identity in Anoia

Autor/a:

Sergio Pérez Fernández

Tutor/a:

Jordi Morató Bullido

Curs:

2014/15

Grau:

Periodisme

Paraules clau (mínim 3)

Català:

mitjans, comunicació, identitat, comarca, Anoia, Catalunya

Castellà:

medios, comunicación, identidad, comarca, Anoia, Cataluña

Anglès:

media, communications, identity, region, Anoia, Catalonia

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

"Mitjans de Comunicació i identitat comarcal a l'Anoia és un estudi sobre el paper dels mitjans de comunicació locals a l'hora d'afavorir la cohesió i el sentiment de pertinença a l'Anoia entre les diferents realitats territorials que hi conviuen. L'Anoia és una comarca que aglutina una sèrie de territoris que, històricament, havien estat desvinculats entre ells fins la implantació de la divisió territorial de 1936, i la seva posterior recuperació a nivell comarcal el 1987.

Castellà:

"Medios de Comunicación e identidad comarcal en la Anoia" es un estudio sobre el papel que los medios de comunicación locales han tenido para favorecer la cohesión y el sentimiento de pertenencia a la comarca de la Anoia entre las diferentes realidades territoriales que la componen. La Anoia es una comarca que aglutina una serie de territorios históricamente desvinculados entre sí hasta la implantación de la división territorial de 1936, y su posterior recuperación a nivel comarcal en 1987.

Anglès:

"Media and regional identity in Anoia" is a research about the task done by local media in order to create a regional identity in Anoia, a country region in Catalonia. This region, originally planned in 1930s and restored in 1987, has agglutined diferent territorial identities that have been historically unlinked.

Compromís d'obra original*

L'ESTUDIANT QUE PRESENTA AQUEST TREBALL DECLARA QUE:

1. Aquest treball és original i no està plagiat, en part o totalment
2. Les fonts han estat convenientment citades i referenciades
3. Aquest treball no s'ha presentat prèviament a aquesta Universitat o d'altres

I perquè així consti, afegeix a aquesta plana el seu nom i cognoms i el signa:

Sergio Pérez Fernández

*Aquest full s'ha d'imprimir i lliurar en mà al tutor abans la presentació oral

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ	2
2. MARC TEÒRIC	4
3. METODOLOGIA	23
3.1. Tipus d'investigació	23
3.2. Objecte d'estudi	23
3.3. Hipòtesis	24
3.4. Disseny de la investigació	24
3.5. Eines i procediments d'investigació	25
3.5.1. Anàlisi de contingut	25
3.5.2. Anàlisi del discurs	28
3.5.3. Entrevistes en profunditat semi estructurades	30
3.6. Disseny de la mostra	30
4. INVESTIGACIÓ I RESULTATS	32
4.1. Anàlisi de contingut	32
4.2. Anàlisi del discurs	39
4.3. Entrevistes en profunditat semi estructurades	41
5. CONCLUSIONS	55
6. BIBLIOGRAFIA	58
6.1. Llibres	58
6.2. Articles de revistes	58
6.3. Informes	59
6.4. Llocs web	59
6.5. Normativa legal	59

ANNEX

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Presentació

Mitjans de Comunicació i identitat comarcal a l'Anoia és un TFG que es basa en la recerca i l'anàlisi sobre el paper dels mitjans de comunicació de proximitat en la construcció d'una identitat pròpia entre els ciutadans de la comarca de l'Anoia, a la província de Barcelona.

D'una banda, es tracta d'un treball analític sobre els continguts publicats en els mitjans referents a tots aquells aspectes generadors d'identitat col·lectiva com a comarca, així com del tipus de discurs sobre el territori que apareix en aquests mateixos mitjans. A més, intentarà explicar de forma clara els problemes i particularitats que ha tingut a nivell territorial la comarca de l'Anoia. D'altra banda, s'entrevistarà als responsables dels mitjans locals, tant dels existents com d'aquells que es van desenvolupar durant el període democràtic i que no tenen continuïtat en l'actualitat.

1.2. Motius i justificació

Per què aquest tema?

L'actual comarca de l'Anoia està formada per nuclis de població molt diferents entre ells. Les definicions territorials històriques entre els diferents sectors de la comarca, les diferències entre les activitats econòmiques predominants característiques d'aquestes zones, així com la proximitat cap a les poblacions de referència dels diversos municipis o les vies de comunicació fan que avui dia la identitat anoienca es visqui de forma desigual entre els diferents municipis que la componen. És tracta d'un tema que segueix latent entre les diferents zones de la comarca des de la implantació del mapa comarcal l'any 1987, i que va tornar a adquirir molta força des del procés d'elaboració de la Llei de Vegueries, l'any 2010. El fet que a finals de 2014 el Parlament de Catalunya volgués iniciar els tràmits per reconèixer la comarca del Moianès, que actualment forma part del Bages, ha tornat a posar en alerta els col·lectius i organismes anoiencs que defensen la creació d'unes noves unitats territorials pròpies. D'altra banda, fins ara no s'ha analitzat en profunditat el paper que han tingut, i tenen, els mitjans de comunicació de proximitat a l'hora d'intentar articular una identitat comarcal pròpia per l'Anoia. Així doncs, existeix una important motivació per realitzar

una radiografia del panorama mediàtic anoienc en relació a la seva contribució per tal de crear aquesta identitat comarcal, davant l'absència d'estudis similars.

Per a què?

Existeix una motivació per analitzar l'actual situació mediàtica a la comarca, ja que des de finals de la dècada de 1990 ha patit canvis importants, a causa de l'aparició de les noves tecnologies en el món dels mitjans de comunicació i de l'esfondrament d'una sèrie de models de negoci relacionats amb la comunicació local i de proximitat, que també afecten al tema d'estudi principal d'aquest treball. D'altra banda, es pretén descriure amb precisió aquells punts forts i aquelles mancances del sistema de mitjans anoienc a l'hora de construir identitat comarcal amb la voluntat de poder replantejar i/o millorar la seva tasca en aquest àmbit.

1.3. Objectius

Si la pregunta principal de la recerca és quin és el paper dels mitjans de comunicació en la construcció d'una identitat comarcal a l'Anoia, per concretar-la i adequar-la amb la intenció de processar de forma correcta tota la informació que s'extregui s'han marcat els següents objectius específics:

- ✚ Descriure les dificultats històriques per assolir una identitat comarcal comuna a l'àrea de l'Anoia.
- ✚ Descriure les diferents propostes de futur proposades per als territoris que formen la comarca de l'Anoia.
- ✚ Descobrir i analitzar la concepció dels mitjans comarcals en el seu naixement pel que fa al territori, així com comparar com s'han desenvolupat al llarg del temps.
- ✚ Analitzar els diferents discursos sobre la denominació dels territoris anoiencs en els mitjans de comunicació i comprovar si existeix algun predominant.
- ✚ Descobrir la quantitat d'espai informatiu que els diferents mitjans dediquen als territoris que integren la comarca.

2. MARC TEÒRIC

2.1. Identitat territorial

El concepte d'identitat abasta una multitud de definicions i àrees d'estudi segons el context en què s'utilitza. En la història recent han existit diversos analistes i diverses corrents teòriques que han intentat definir el concepte d'identitat. Segons la RAE, la paraula <<identitat>> té fins a 8 significats diferents segons l'àmbit en què s'utilitzi. Pel que fa a la identitat individual, imprescindible per poder plantejar conceptes col·lectius, existeixen diverses definicions, la RAE (2015) reserva aquest:

Circunstancia de ser una persona o cosa en concreto y no otra, determinada por un conjunto de rasgos o características que la diferencian de otras.

En el cas de les identitats col·lectives, la més adequada, segons les opcions de la RAE (2015) és la següent:

Conjunto de rasgos o características culturales, sociales, etc., propios de una colectividad que la definen y distinguen de otra.

Si entenem la identitat individual com a procés de construcció en què els individus es van definint a sí a través de la relació i la interacció amb altres individus, podem prendre com a referència la definició de Tajfel (1981, 255) que defensa que <<la identitat individual és la imatge que els individus tenen de sí mateixos a través de la interacció amb tot allò que els rodeja>>. D'aquest plantejament se'n deriva la Teoria de la Identitat Social, que es defineix com <<el coneixement que posseeix un individu que pertany a determinats grups socials juntament amb la significació emocional i de valor que té per a ell aquesta pertinença (1981, 255)>>. A partir d'aquí podem entendre que la identitat comarcal ho és també social lligada amb el territori, des del moment en què un grup comparteix el sentiment de pertinença a un entorn físic, socioeconòmic, administratiu o polític.

Sovint, quan es parla d'identitat social aplicada al territori, es recorre a termes com la *comunitat*, un grup social definit per unes tradicions, un idioma, una ubicació geogràfica concreta, entre altres. Desenvolupant aquests conceptes, sovint s'arriba a la *identitat nacional*, que en el cas de les comarques no seria adequada, ja que,

excepte la Vall d'Aran, les comarques formen part de la divisió territorial local del Principat, a qui correspon habitualment el terme *nació*. A més, la identitat nacional abasta més aspectes, com l'idioma, o l'extensió de territori (Tuan, 2007, 141).

2.2. La identitat comarcal en el context català: una perspectiva històrica

La identitat comarcal és una identitat col·lectiva i social lligada al territori, que es conforma a partir d'aquells aspectes, naturals, socials, culturals, etc, que diferencien un territori concret d'un altre i que alhora són comuns per al col·lectiu d'individus que viuen en aquell territori (Aldomà, 2012, 10). És a dir, si una comunitat entén una sèrie d'elements del seu territori quotidià com a propis, com a definidors del seu propi caràcter i de les seves maneres de relacionar-se amb l'entorn, estaríem parlant d'una identitat comarcal (Burgueño, 2003, 131). Ara bé, aquesta identitat no és equiparable a allò que coneixem com identitat nacional (excepte en casos com el de la Val d'Aran, on existeix un sentiment nacional lligat a l'idioma i als territoris històrics als quals va pertànyer aquesta comarca). A Catalunya, més aviat, la identitat comarcal i les comarques serveixen com una eina per explicar la identitat nacional i la forma d'administració territorial. És a dir, les comarques formen part dels elements claus que, juntament amb altres més clàssics com l'idioma, les fronteres històriques o la cultura pròpia, defineixen la identitat catalana des del segle XVII (Burgueño, 2003). A més, en el context català, el sentiment de pertinença a una comarca està molt lligat amb el territori immediat, concret, amb el medi físic en el qual es produeixen una sèrie d'interaccions socioeconòmiques a un nivell local (Aldomà, 2012, 14).

D'altra banda, el debat comarcal a Catalunya no només abasta aspectes d'identitat i cohesió en el territori, sinó que també respon a motius administratius, de gestió i fins i tot de representació política del territori (Solé, 1987, 24). En aquest sentit, la teòrica creació de les vegueries en un futur, en substitució de les províncies, també planteja la possibilitat de reestructurar el mapa comarcal actual, basat en la divisió realitzada el 1936 (Burgueño, 2003). En qualsevol cas, les identitats comarcals catalanes són el producte de les diferents divisions territorials de Catalunya al llarg de la història.

La història de la divisió comarcal a Catalunya es remunta una mica abans de 1600, concretament el 1590, amb la divisió territorial de Francesc Calça (que feia una sèrie de divisions en base a *regions*, *vegueries* i *bisbats*), publicada per Pere Gil l'any 1600, qui també va realitzar una proposta de divisió territorial en 27 comarques (i que inclou les de la Catalunya Nord, que actualment pertanyen a l'Estat Francès), considerada

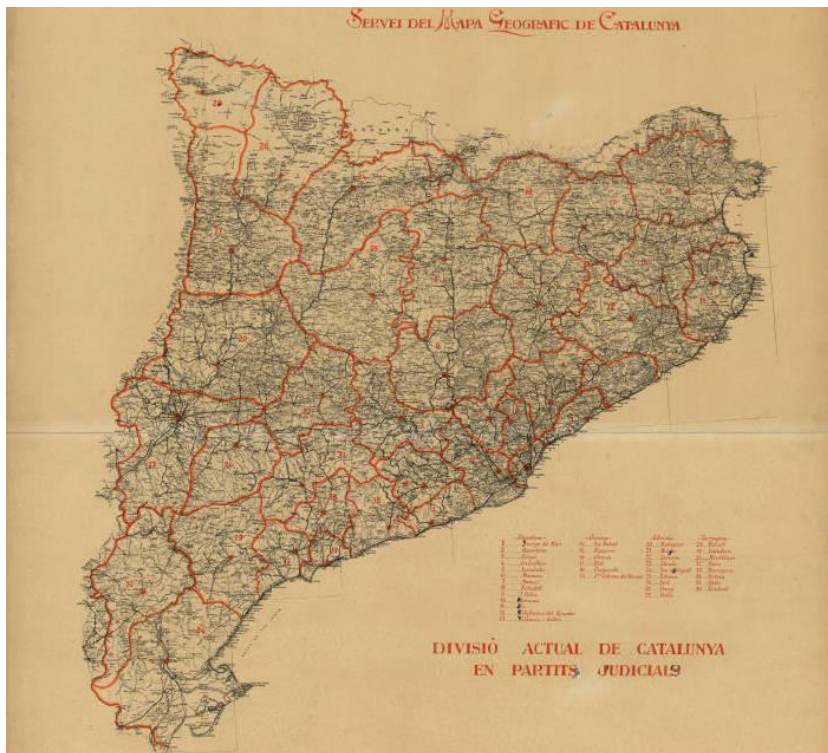
per molts historiadors com la divisió que inicia el debat comarcal a Catalunya (Burgueño, 2003, 14).

Fins aleshores (i fins el Decret de Nova Planta), la divisió territorial del Principat es basava en la figura administrativa de la vegueria (Burgueño, 2003, 22). Des del segle XII, quan existien un total de deu, el nombre de vegueries va anar augmentant fins a la seva dissolució el 1715. A més de les vegueries, existien una sèrie de sotsvegueries que tenien un cert grau d'autogestió de la vegueria a la qual pertanyien. Sovint, les sotsvegueries es corresponien a les àrees d'influència de ciutats grans que exercien com a referència a part de la capital de la vegueria (Igualada, Moià, Besalú, Berga, etc), aquest fet ha ajudat a construir identitats territorials pròpies en aquestes àrees d'influència, que han trobat espai (o estan a punt de trobar, com en el cas del Moianès) en l'actual mapa comarcal. Aquestes figures administratives van conviure fins el Decret de Nova Planta amb els bisbats, les jurisdiccions i els col·lectes (Burgueño, 2003, 25), un fet que també resulta de vital importància per entendre per què existeixen, per exemple, dos ciutats de referència en comarques no metropolitanes no gaire grans.

Amb l'arribada de la dinastia borbònica, la creació de l'Estat Espanyol i la instauració dels Decrets de Nova Planta (1715), les vegueries van ser substituïdes pels corregiments (Burgueño, 2003, 28). Es van agrupar territoris i es va simplificar la divisió territorial, que va passar de 16 vegueries a 13 corregiments (Burgueño, 2003, 29). Ja en ple segle XIX, la divisió de l'Estat Espanyol en províncies el 1833 i la creació del 32 partits judicials per substituir els 12 corregiments van fer desaparèixer la divisió territorial tradicional del Principat. Cal afegir que els partits judicials es creen en base a les ciutats de referència de cada àrea, a més de tenir en compte una divisió comarcal lligada als aspectes naturals del territori i les vies de comunicació (Burgueño, 2003, 36). Aquesta divisió trenca amb l'estructura tradicional de les vegueries i sotsvegueries, tot i que el mapa que en resulta s'assembla molt al mapa comarcal actual¹.

---

¹ Veure mapa nº 1

Mapa 1. Divisió de Catalunya en Partits Judicials. Font: ICGC.

Amb la *Reinaxença*, i especialment durant la segona meitat del segle XIX, la voluntat de recuperar els trets característics del passat del Principat provoca l'aflorament de noves propostes de divisió territorial per a Catalunya. La intenció d'aquestes propostes era, en primer terme, la de superar el mapa provincial i recuperar la unitat del principat, des d'una perspectiva federalista, i organitzar el territori de forma alternativa a la provincial (Burgueño, 2003, 44).

Des d'aquest moment fins el 1936 sorgiran multitud de propostes de divisió del Principat en comarques per part d'intel·lectuals catalanistes, basats ja no només en les divisions històriques en vegueries, sinó també en les relacions econòmiques i socials del moment entre municipis, així com entre els diferents elements naturals que vertebraven algunes zones de Catalunya. En el segle XX apareix un nou comarcalisme, més centrat en els aspectes econòmics i socials que no pas en els històrics (Burgueño, 2003, 72-95).

Després d'anys de propostes, el consens sobre la organització territorial que Catalunya havia de tenir era cada cop major, els dubtes estaven en la quantitat de comarques i vegueries (plantejades com a figures administratives que havien de substituir la divisió provincial) formarien el mapa final. Amb la proclamació de la II República l'any 1931, i el procés de descentralització obert a partir de l'Estatut de 1932,

es van presentar dos projectes de mapa comarcal i de vegueries (també anomenades regions) en base a les següents característiques:

- ✚ No multiplicar les despeses de l'administració. Dividir Catalunya en el nombre més petit possible de demarcacions.
- ✚ Possibilitat dels habitants de desplaçar-se des del seu poble a la capital comarcal i tornar en un dia.
- ✚ Equilibri entre demarcacions pel que fa a nombre d'habitants.
- ✚ Tenir en compte la possibilitat de subdivisions o superdivisions.
- ✚ Tenir en compte els interessos creats entre els municipis, a fi de no perjudicar-los.
- ✚ Estudi crític dels partits judicials.

Com es pot observar, la voluntat era crear unes comarques no només pensant en el territori històric i natural, sinó també en les condicions socioeconòmiques de l'època. Per tenir una millor informació es va realitzar dues enquestes a tots els ajuntaments amb les següents preguntes:

- ✚ A quina comarca pensen que pertany el seu poble?
- ✚ A quin indret van principalment al mercat?
- ✚ Assisteixen a algun altre indret al mercat?

Els resultats de l'enquesta van posar sobre la taula un mapa molt heterogeni i amb algunes dificultats per articular territoris concrets (Burgueño, 2003, 101). A més, per primer cop es va poder constatar el grau d'identitats comarcals i identificació amb el territori que existia a Catalunya. Després d'un primer projecte fallit (Burgueño, 2003, 103-113), el projecte definitiu, en què es va optar per simplificar comarques i agrupar petites àrees indefinides pel que fa a la seva identificació amb el territori², es va

---

² Veure mapa nº 2

implantar el 1936, després del procés revolucionari viscut arran del Cop d'Estat de l'exèrcit del 18 de Juliol. El 1939, en caure definitivament la República, es va derogar el model territorial català.

Mapa nº2. Divisió en comarques i en vegueries de Catalunya 1936. Font: www.vegueries.cat

Amb l'arribada de la democràcia, el 1987 es va recuperar el model territorial basat en les comarques, prescindint en aquell moment de les vegueries. La comarca és concebuda com a ens local, resultant de la unió d'ajuntaments. És a dir, sense negar la tradició històrica, natural o socioeconòmica, es dóna una base municipal per al sorgiment de la comarca, i a més, se li dóna un caràcter propi.

Es va implantar el mapa de 1936, tot i que en la consulta municipal realitzada aquell mateix any, diversos municipis de diferents territoris van deixar clara la seva postura contrària a pertànyer a algunes comarques (Burgueño, 2003, 125). Davant d'aquesta situació, la Generalitat va admetre la creació de tres noves comarques: l'Alta Ribagorça, el Pla d'Urgell i el Pla de l'Estany. La resta de peticions no van ser ateses (Burgueño, 2003, 126).

El 2001, després d'una legislatura (1995-1999) marcada pel debat territorial, es va dur a terme l'*Informe sobre la revisió del model territorial de Catalunya*, conegut com a *Informe Roca*, ja que el principal ponent va ser Miquel Roca i Junyent. Aquest document s'emmarca en el debat sobre la creació de les vegueries o regions per tal de substituir les províncies, així com la revisió del model comarcal i municipal, atenent als casos concrets que es van posar de manifest en la consulta municipal de 1987.

L'informe plantejava les següents accions:

- ✚ Unificació de municipis per tal que cap tingui menys de 250 habitants.
- ✚ Agrupar municipis que apleguessin 1000 habitants.
- ✚ Creació de 6 noves comarques: Alta Segarra, Baix Llobregat Nord, Moianès, Segre Mitjà, Selva Marítima, Vall de Camprodon.
- ✚ Incorporació de 62 municipis a comarques diferents a les quals pertanyien, en base a la seva tradició històrica, el seu desenvolupament socioeconòmic amb l'entorn i amb la comarca a la qual pertanyien, etc, mitjançant consultes municipals.
- ✚ Creació de 6 vegueries: Barcelona, Girona, Catalunya Central, Ponent, Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre.

Després de la redacció i aprovació del nou Estatut, l'any 2006, el mapa de vegueries es va tornar a alterar per passar de 6 a 7, dividint Ponent entre Lleida i Alt Pirineu-Aran. Tot i això, la Llei de Vegueries de 2010 no s'ha posat en pràctica, primer per la impugnació de part de l'Estatut davant del Tribunal Constitucional, i més tard per l'aplicació de la Llei 4/2011, del 8 de juny, de modificació de la Llei 30/2010 (una de les anomenades "Lleis Omnibus"), que deixa sense efecte el text de 2010. Tot i això, el debat territorial és viu, i aquest 2015 està vivint una nova fase amb la consulta popular sobre la creació del Moianès (Vilaweb, 2015), i les que podrien arribar en altres zones de Catalunya, com l'Alta Segarra o el Lluçanès.

2.3. Definicions de comarca i debat comarcal

Jurídicament, la Llei 6/1987 de l'organització comarcal de Catalunya i l'Estatut de Catalunya defineixen la comarca com a:

La comarca es constitueix com una entitat local de caràcter territorial formada per l'agrupació de municipis contigus, té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat i autonomia per al compliment dels seus fins. El govern i l'administració de la comarca corresponen al Consell Comarcal. És local que serveixi d'element modernitzador de l'Administració Local. Element indirecte de reforma de l'estructura municipal.

Ara bé, existeixen altres definicions de comarca en base a elements naturals, històrics, socioeconòmics, etc, que conformen una visió més completa del concepte de comarca a Catalunya i de la identificació amb aquest. Aquestes diferents definicions, però, coincideixen en situar la comarca i la identitat comarcal per sota de la identitat nacional, és a dir, en un context local i lligat al territori més pròxim (Aldomà, 2012, 10).

Segons Jesús Burgueño, geògraf especialitzat en la divisió territorial de Catalunya, observant el desenvolupament dels diferents models històrics i les metodologies que s'han seguit a l'hora de crear-los, existeixen tres grans concepcions de comarca (Burgueño, 2003, 11):

- ✚ La comarca tradicional, justificada amb criteris d'ordre físic, històric, ètnic i de percepció i identificació popular. Aquest model va imperar fins el segle XX, i els territoris proposats deriven d'antics models de divisió territorial, especialment de les vegueries.
- ✚ La comarca administrativa, basada en criteris de població i uniformitat entre els territoris. Els partits judicials són una inspiració per a aquells qui defensaren aquest model, que donava una importància determinant al fet urbà.
- ✚ Una comarca funcional basada en la remodelació de l'estructura municipal del territori, que creï unitats territorials en forma de rodalies de les grans àrees urbanes.

Davant d'aquestes grans definicions històriques, Burgueño va més enllà i proposa una síntesi d'aquests tres models que creïn una nova definició d'allò que ha de ser una comarca, com a figura administrativa i territorial de caràcter local (formada com a mínim per 6 municipis) que comparteix trets característics **físics i naturals, culturals, històrics, socioeconòmics, demogràfics, urbanístics** i sobretot la **percepció popular de pertinença a aquell territori** en base als aspectes anteriors (Burgueño, 2003, 143). Amb aquesta proposta queden definits els trets bàsics per parlar de *comarca* a Catalunya, així com les bases per definir les identitats comarcals concretes.

2.4. L'Anoia: orígens, característiques i dificultats per articular una identitat comuna

La comarca de l'Anoia ha estat, ja des de 1932, un dels punts calents a l'hora d'elaborar un mapa comarcal per a Catalunya. De fet, la denominació *Anoia*, que es va plantejar el 1932 per primera vegada, encara segueix sent molt discutida a nivell acadèmic, social i polític. El fet es que els territoris que integren aquesta comarca tenen trajectòries diferents, a nivell físic i natural, històric i també socioeconòmic, demogràfic i urbanístic. Per entendre les dificultats per crear una identitat comuna als territoris que abasta l'Anoia s'ha de comprendre evolució d'aquests des de l'Edat Mitjana.

Els orígens de la comarca amb el nom *Anoia* els trobem en la ponència de 1932, en què planteja la voluntat final de crear una comarca molt semblant al Partit Judicial d'Igualada. El terme *Anoia* ve donat pel riu del mateix nom, únic nexe d'unió a nivell físic i natural entre els diferents territoris de la comarca. Fins aleshores, els territoris que ocupa la comarca pertanyien a tres figures territorials:

- ✚ D'una banda, la zona nord de la comarca, coneguda com *Alta Segarra* o *Alta Anoia* (aquesta última nomenclatura és de la dècada dels 2000 i està promocionada a través del Consell Comarcal, en contraposició amb la primera, que es considera la denominació tradicional), que té la vila de Calaf com a ciutat de referència, i el poble veí de Prats de Rei, s'ha identificat tradicionalment com a part de La Segarra (comarca hereva de la vegueria de Cervera, que ocupa una gran extensió de territori físicament molt homogeni). De fet, des de 1706 se la denomina com a Alta Segarra (abasta diversos municipis del Solsonès i el Bages). A nivell físic i natural,

Calaf i les seves rodalies comparteixen unitat paisatgística molt rural amb els territoris característics de La Segarra. Aquest paisatge és completament diferent de la resta de la comarca i ha afavorit les millors connexions amb el Bages i La Segarra, ja que per arribar a la zona d'Igualada de forma ràpida només es pot fer a través de la riba del riu Anoia. A nivell històric i administratiu, Calaf i Prats de Rei sempre havien estat lligats a la Vegueria de Cervera (Burgueño, 2003, 162), fins que van ser absorbits pel Partit Judicial d'Igualada. Durant la ponència de 1932 es va plantejar unir Calaf i la seva rodalia al Bages, atenent als vincles socioeconòmics sorgits a partir de la connexió ferroviària entre Calaf i Manresa, o a La Segarra, atenent a la trajectòria històrica d'aquest territori. A nivell socioeconòmic, les deficitàries comunicacions amb Igualada, la ciutat més propera, feien inviable per a molts ajuntaments de l'època la inclusió d'aquesta zona en una comarca capitalitzada per Igualada. A més, a nivell històric i administratiu sempre havien seguit camins separats fins la creació dels Partits Judicials. En l'enquesta municipal i de mercat realitzada el 1931, tots els municipis d'aquesta zona s'identificaven com a segarrencs, cap com a anoienc o igualadí i apuntaven a Calaf com a vila de referència en lloc d'Igualada. En la consulta municipal de 1987, 6 ajuntaments van demanar la creació de la comarca de l'Alta Segarra, que finalment no es va dur a terme. Val a dir que en els últims anys les comunicacions entre Igualada i Calaf han millorat (remodelació de la carretera C-1412), tot i que existeixen encara importants mancances (no hi ha connexió ferroviària, la línia de bus és limitada). A més, la incapacitat d'Igualada per oferir alguns serveis, especialment a nivell laboral, comercial i d'oci, així com l'existència del ferrocarril, tant amb Manresa com Cervera i de l'Eix Transversal (que permet arribar a la capital segarrenca en menys de 20 minuts i a Manresa en 25) han fet que els ciutadans de la zona optin per aquestes ciutats abans que per la seva capital de comarca, i d'altra banda ha propiciat que Calaf s'hagi anat dotant de més serveis en els últims anys, funcionant com a capital *de facto* per als municipis dels voltants. De fet, Calaf lidera l'anomenada Mancomunitat Intermunicipal Segarrenca, que inclou 6 municipis dels voltants. En els últims anys, i veient iniciatives com la dels municipis del Moianès o el Lluçanès, a

l'Alta Segarra també han sorgit veus favorables a la creació d'una comarca pròpia. La manifestació més important d'aquestes veus es va produir durant un Consell d'Alcaldes celebrat a Calaf el 15 de juliol de 2004. El principal punt a decidir era la incorporació de l'Anoia a la Vegueria de Barcelona, i els 5 alcaldes de la zona que hi van assistir van votar en contra, contrastant això amb l'opinió majoritària dels alcaldes del centre i el Sud de la comarca, que hi van votar a favor, tal i com s'explica a la revista *L'Altiplà de Calaf* (2004, 11). El principal obstacle que aquesta hipotètica comarca pot trobar-se és la poca població que tindria (uns 8.000 habitants³).

✚ La zona central de la comarca, coneguda actualment com a *Conca d'Òdena*, és on s'acumula la majoria de població. Al voltant de la ciutat d'Igualada s'ha desenvolupat una petita àrea metropolitana que conforma un gran nucli de més de 60.000 habitants⁴. A nivell físic i natural es troba en una zona de transició entre els paratges rurals de La Segarra i la Serralada Prelitoral (Dalmau, 1987, 4-5). La major part de la Conca d'Òdena és una gran extensió de territori deprimit entre la Serra e Rubió i la Serralada Prelitoral. En la part central s'hi troba Igualada i la seva àrea metropolitana, seguint el curs del riu Anoia. Històricament, Igualada sempre ha estat una unitat administrativa. Va ser sotsvegueria i partit judicial sota la denominació d'Igualada. A més, en la major part de propostes de divisió comarcal sempre apareix com a Comarca d'Igualada (Burgueño, 2003, 164-165). És l'àrea de la comarca que més s'ha desenvolupat a nivell socioeconòmic, gràcies a la seva connexió ferroviària i viària amb Barcelona, que actua com a capital de referència per la zona, per davant de Manresa, Cervera o Vilafranca i que ha afavorit la industrialització de la Conca durant tota la història, transformant un territori rural en industrial, i posteriorment de serveis, abans que la resta de la comarca. En l'enquesta d'identificació comarcal i de mercat de 1931, els municipis de la zona apostaven per la denominació *Comarca d'Igualada*, i tenien com a referència la capital homònima. Amb el retorn de la democràcia, però, des dels partits polítics a nivell municipal es va treballar per la defensa de la

---

³ Dades d'Idescat (2013)

⁴ Dades d'Idescat (2013)

denominació *Anoia*, com a comarca de Barcelona, de caràcter industrial i de serveis, amb Igualada com a capital. El recolzament per part del sector privat (fundant associacions empresarials d'abast anoienc, apostant per aquesta denominació), de la societat civil de la Conca i també d'una sèrie de mitjans de comunicació que pretenien abastar tots els territoris, van fer que el 1987, en la consulta municipal, tots els ajuntaments de la Conca es definissin com a anoiencs.

- Finalment, l'*Anoia Sud* de la comarca s'ha identificat al llarg del temps amb diferents territoris, des del Penedès al Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat (Burgueño, 2003, 182-183). Cal dir que aquesta àrea es pot dividir en dos subàrees: L'*Anoia sud-est* (Piera, Masquefa, el Bruc i Pierola) i l'*Anoia sud-oest* (La Llacuna, Miralles, Argençola, Cabrera d'*Anoia*, Vallbona d'*Anoia* i Montmaneu). L'*Anoia sud-est* ha passat d'identificar-se amb l'Alt Penedès (durant molts segles predominava l'explotació de la vinya) a fer-ho amb el Baix Llobregat i Barcelona. Això és fruit de la millor comunicació d'aquesta zona amb Martorell, Esparraguera i Abrera (les característiques del terreny dificulten la comunicació amb Igualada, la seva teòrica capital de comarca). Un exemple d'això és que Masquefa i Piera estan adscrites al sector de Martorell en temes referents a Salut. Actualment no hi ha un suport homogeni a la proposta d'agregació a la comarca del Baix Llobregat Nord (que integraria localitats de l'Alt Penedès i el Baix Llobregat, i que tindria Martorell com a capital), tot i que en molts àmbits, aquestes poblacions funcionen com a una unitat territorial *de facto* a través de diferents convenis i acords. Pel que fa al sector sud-oest, en el mateix *Informe Roca* es va tractar la possibilitat d'agregar-los a la comarca de l'Alt Penedès (excepte Argençola i Montmaneu que es podrien incloure en La Segarra), ja que pel seu desenvolupament històric i socioeconòmic han estat lligats a aquesta comarca més que no pas a Igualada o l'*Anoia*, tal com apunta L'*Informe sobre la revisió del model territorial de Catalunya*.

En la ponència de 1932, el primer projecte incorporava l'annexió de l'Alta Segarra a La Segarra, i optant per la denominació *Conca d'Òdena*, però després d'un seguit de

debats es va optar per crear una comarca similar al Partit Judicial d'Igualada (Burgueño, 2003, 96-110).

Així doncs, la comarca de l'Anoia es troba, des del seu naixement i consolidació un cop realitzada la transició a la democràcia, en una perpètua lluita per trobar les seves senyes d'identitat, per aclarir definitivament els interrogants que pesen sobre la comarca (Dalmau, 1987, 5).

La comarca de l'Anoia, doncs, no és una comarca històrica ni tampoc natural. Es tracta d'una típica zona de transició, a mig camí del vell camí ral de Barcelona a Lleida; a l'extrem oriental de la Depressió Central catalana; al límit lingüístic fronterer del català occidental i del català oriental; a cavall d'una llarga i forta tradició industrial i d'una àmplia extensió de cultius de secà (Solé, 1987, 8).

Des del restabliment de la democràcia, sempre s'ha assumit l'existència de tres subcomarques clarament delimitades: La Conca d'Òdena, L'Anoia Sud i l'Alta Segarra, tot i que amb l'Anoia Sud no s'ha acabat de definir quina és la ciutat de referència. La Conca d'Òdena es caracteritza per ser la zona més industrialitzada de l'Anoia, tot i que l'Anoia Sud cada cop alberga més indústries i serveis. Tot i aquest reconeixement, a nivell polític-administratiu la majoria de serveis s'han centrat exclusivament a Igualada. En un primer moment, això va ser vist com a positiu (Solé, 1987, 14), ja que es confiava en què els ciutadans anoïencs es desplaressin a la capital més sovint, però finalment, les millors connexions i vincles amb altres capitals, no necessàriament més properes, han fet que cada cop hi hagi més gent de l'Anoia Sud i de l'Alta Segarra que no tingui Igualada com a ciutat de referència.

Les precàries connexions viàries i ferroviàries entre els municipis de la comarca també han contribuït a frenar la integració i la creació d'una identitat comarcal cohesionada a l'Anoia (Solé, 1987, 16). En l'actualitat, la C-1214 entre Calaf i Igualada està remodelada i ha facilitat la comunicació i la interacció entre l'Alta Segarra i la Conca d'Òdena, però la B-224 entre Capellades i Martorell, clau per comunicar Igualada amb Masquefa, Piera i Vallbona, segueix en un precari estat de conservació, fet que afavoreix la integració entre aquests municipis i Martorell, ja que l'atractiu de Barcelona a nivell industrial i de serveis és molt més gran (Solé, 1987, 20).

Aquesta precarietat, alhora, ha servit per dificultar la integració socioeconòmica amb Manresa i amb l'espai de la Catalunya Central, afavorint el sentiment de pertinença a

l'àrea de Barcelona (factor clau en el debat de la inclusió de l'Anoia en una o altra vegueria). No va ser fins el 2011 que es va acabar l'Eix Diagonal cap a Manresa a través de la carretera C-37, fins aleshores el transport es feia per la precària i sinuosa Carretera de Manresa. Pel que fa a la connexió ferroviària amb la capital del Bages, s'ha d'agafar la línia R6 fins a Martorell i, un cop allà agafar la línia R5, havent de fer un traçat molt més llarg que si existís una connexió directa.

D'altra banda, en l'aspecte de percepció popular d'identificació amb el territori, la Conca d'Òdena és on més acceptada està la idea de la comarca amb la denominació de *l'Anoia*. En aquesta situació hi van tenir molt a veure els mitjans de comunicació igualadins *Revista Vida* i *Diari d'Igualada* (Solé, 1987, 20). A més, la voluntat política, la iniciativa empresarial i social, i la creació d'una sèrie de mitjans de comunicació, ja en democràcia, amb la intenció d'abastar tot el territori ha afavorit la identificació de la Conca d'Òdena amb la comarca de l'Anoia. En les altres subcomarques, com s'ha reiterat, la percepció és menor, fins al punt que l'Alta Segarra va reclamar una comarca pròpia en la consulta municipal de 1987, així com alguns municipis de l'Anoia Sud. En aquest aspecte, cal dir que hi ha hagut apostes encertades en algunes àrees, com ara en els Esports. La creació d'unes divisions territorials d'esports en consonància amb la comarca i els territoris limítrofs ha ajudat a cohesionar les entitats esportives anoienques al voltant del Consell Esportiu de l'Anoia. De forma similar ha funcionat el Servei de Joventut del Consell Comarcal, que ha aconseguit crear una xarxa de tècnics de joventut compartits entre municipis per tal de mancomunat serveis.

En l'actualitat, la comarca de l'Anoia es troba en una situació delicada. D'una banda, no ha aconseguit cohesionar tots els municipis, ja que les reclamacions de l'Alta Segarra han adquirit més força, especialment arran de la crisi econòmica de 2008. Des del Consell Comarcal s'ha intentat potenciar la marca *Alta Anoia* per promocionar el turisme rural de la zona i intentar cohesionar la zona nord de la comarca, però sovint aquesta denominació no s'utilitza, preferint *Alta Segarra* com a marca. Sembla evident, a més, que l'Alta Segarra mira més cap a Manresa que cap a Igualada. En el procés de redacció de la Llei de Vegueries, mentre la Conca i l'Anoia Sud apostaven per integrar-se a Barcelona o al Penedès, l'Alta Segarra reclamava la seva incorporació a la Catalunya Central. Des de l'Anoia Sud s'estan intentant estrènyer vincles amb la Conca d'Òdena, aprofitant que existeix voluntat política, tant a Igualada com a Masquefa i rodalies, d'obrir-se a Barcelona. Un dels nexes d'unió en els últims temps ha estat la línia de ferrocarril entre Igualada i Barcelona, que recorre les poblacions de l'Anoia Sud. La reclamació de millores en aquesta infraestructura ha aconseguit

apropar postures que semblaven allunyades. La presidència del Consell Comarcal per part de l'alcalde de Masquefa, Xavier Boquete, ha afavorit la col·laboració entre la Conca d'Òdena i l'Anoia Sud. D'altra banda, algunes institucions impulsades amb voluntat comarcal, com el CESCO⁵ o el múltiplex de TDT local, han acabat abandonades per desavinences entre els municipis (Cuadras, 2014).

2.5. L'Anoia: propostes de solució i articulació d'una identitat comuna

Actualment, podem destacar dos corrents respecte a la recerca d'una identitat cohesionada entre els territoris que conformen la comarca de l'Anoia i el seu propi futur com a comarca.

Un primer grup, liderat per polítics històrics com Antoni Dalmau, ex-president del Consell Comarcal, o l'ex-alcalde de Vilanova del Camí, Joan Vich, que defensen l'actual delimitació de la comarca, reforçant les identitats de les tres subcomarques existents com a formes de pertànyer a l'Anoia. La principal defensa que en fan és la capacitat turística de l'Alta Segarra o Alta Anoia i amb la major presència de la realitat socioeconòmica de tots els municipis en la vida política de la comarca. Defensen descentralitzar alguns serveis oferts pel Consell Comarcal, intentant que siguin aquells que ofereixin una atenció que pugui resultar de més utilitat en una zona concreta de la comarca que no pas a la capital. Defensen també la tasca de serveis com els d'Esports, Cultura i Joventut que s'ofereixen a la comarca.

El segon grup defensa la creació de l'Alta Segarra com a solució als problemes territorials i político-administratius de la comarca, i d'obrir la Conca i l'Anoia Sud a l'àrea metropolitana de Barcelona. Des del 2011, amb la formació dels nous consistoris després de les eleccions municipals, aquest grup cada cop ha anar guanyant pes en el debat polític. És evident que en aquest segon grup existeixen influències d'autors com Jesús Burgueño, un dels redactors de l'*Informe Roca*, que aposta per la integració d'una part de l'Anoia en l'àrea de Barcelona, deixant enrere l'Alta Segarra i la Catalunya Central. De fet, les polítiques empreses pels municipis de la Conca i l'Anoia Sud van cada cop més encaminades a formar part de l'àrea metropolitana. De fet, aquest és també un tret característic de la identitat anoienca predominant, la relació amb Barcelona preferentment a la relació amb Manresa o Cervera, mentre que a l'Alta Segarra hi predomina la identitat segarrena i central, que prioritza Manresa abans

---

⁵ Consell Econòmic i Social de la Comarca de l'Anoia.

que Barcelona, i que té l'Eix Transversal com a infraestructura vertebradora. Aquesta corrent prioritza, a més, la Mancomunitat Intermunicipal de la Conca d'Òdena com a ens local principal.

Sens dubte, és evident que en els últims anys està guanyant pes el segon grup, apostant per l'obertura a Barcelona. Per la seva banda, els municipis anoiencs de l'Alta Segarra s'organitzen des del 2001 en la Mancomunitat Intermunicipal Segarrenca, una plataforma que serveix per dotar d'uns serveis mínims en tota l'àrea.

D'altra banda, el debat de la Llei de Vegueries de 2010 va fer sorgir un altre cop les diferències entre els tres grans territoris que conformen l'Anoia. Es va plantejar una opció en la línia que defensa el segon grup: Incloure l'Anoia en la Vegueria de l'àmbit metropolità de Barcelona, tot i que el projecte finalment va apostar per mantenir la comarca sencera dins de la Vegueria de la Catalunya Central. La Catalunya Central s'havia vist com una bona opció per a l'Alta Segarra, amb uns vincles més estrets que la resta de la comarca, però des d'Igualada, que sempre ha mirat a Barcelona abans que a Manresa (Solé, 1987, 20) i l'Anoia Sud aquesta proposta va generar un intens debat. Una opció a la qual es van afegir la major part de municipis de la Conca d'Òdena i l'Anoia Sud (excepte Vilanova del Camí i Santa Margarida de Montbui) va ser la reivindicació d'una *Vegueria del Penedès*⁶. Els municipis de l'Alta Segarra no hi van donar suport, i van aprofitar per demanar la creació de la comarca i la seva integració en la Catalunya Central. Actualment, el convenciment sobre la *Vegueria del Penedès* ha perdut pes en favor de la integració amb Barcelona.

Així doncs sembla que l'Anoia no ha sortit, fruit de totes les accions realitzades fins ara, del debat entre ser una unitat o entendre les diferències territorials com a irreconciliables per potenciar-les.

2.6. Mitjans de proximitat a l'Anoia durant el període democràtic

Els mitjans de comunicació tenen un paper clau per generar i cohesionar identitats en una societat moderna (Solé, 1987, 20). El fet que existeixi un espai comunicatiu en què hi hagi representat un territori concret, en aquest cas la comarca de l'Anoia, pot ajudar

---

⁶ Adhesions a la Vegueria del Penedès. (disponible a http://www.vegueriapropia.org/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=6&Itemid=8)

a sentir com a propi aquell espai, un fet que contribueix a sentir també com a propi el territori que aquell mitjà representa.

Aquesta divisió entre identitats locals a la comarca de l'Anoia també s'ha reproduït en els mitjans de comunicació de proximitat. Mentre que Igualada ha esdevingut el principal pol de creació de mitjans que reforçaven la voluntat d'ocupar tots els espais de la comarca, a la resta de territoris han estat mitjans amb seu en les comarques veïnes els qui han guanyat espai. Tot i això, la Conca d'Òdena segueix sent el principal focus quant a volum informatiu de la comarca i on més iniciatives periodístiques de proximitat han sorgit en els últims 35 anys. A més, aquesta particular situació a nivell territorial, cal sumar l'efecte que la crisi econòmica ha tingut en els mitjans de proximitat durant els últims 6 anys, un fet que ha transformat de forma abrupta el panorama mediàtic local.

En acabar-se el Franquisme, l'espai mediàtic de caràcter local era força limitat a Igualada i els seus voltants. Igualada era el centre informatiu de la Conca, però només hi havia tres mitjans que cobrissin de forma important temes del territori: Ràdio Igualada, de caràcter municipal però amb continguts locals limitats ja que pertanyia a RNE, i dos publicacions periòdiques: la revista *Vida*, de caràcter catòlic publicada en català i vinculada al Casal Interparroquial d'Igualada i el *Diario de Igualada*, el diari franquista oficial, majoritàriament en castellà.

En iniciar-se la Transició es va produir el primer canvi significatiu en la premsa. El 1977 el *Diario de Igualada* passa a mans totalment privades gràcies a l'empresa Gràfiques Anoia. Aquest canvi en la titularitat del mitjà va comportar un creixement quant a distribució i una aposta per incorporar continguts en català de forma progressiva fins aconseguir una publicació íntegrament en català. Però no és fins la dècada dels 80 quan el panorama canvia de forma exponencial gràcies a l'aposta tant del sector públic com del privat.

Entre 1981 i 1982 un grup d'empresaris igualadins de diversos sectors impulsen la creació d'*Anoia TV*, *Anoia Ràdio* i el setmanari *Anoia* (posteriorment *La Veu de l'Anoia*). La voluntat dels impulsors era la d'omplir el buit que existia a la comarca, i especialment a Igualada i el seu entorn, en l'àmbit comunicatiu des del sector privat i fomentar l'ús del català entre la població.

Un any després de sorgir aquesta aposta privada, Francesc Fontanellas, un altre empresari igualadí, va entrar amb força en l'espai comunicatiu en impulsar la creació de *Televisió d'Igualada* i la ràdio privada *101.1*.

A aquestes iniciatives privades realitzades des de la Conca, s'hi ha de sumar la voluntat del diari *Regió 7* de Manresa per implantar-se al territori anoienc, reivindicant la pertinença de la comarca a una hipotètica Vegueria de la Catalunya Central.

Així doncs, des dels anys 80 la iniciativa privada va començar a ocupar posicions importants en el panorama mediàtic de la Conca. Des de la iniciativa pública van sorgir projectes de televisió i ràdio local amb l'ajuda d'associacions. És el cas de *RàdioNova* i *Televisió de Vilanova* a Vilanova del Camí i *Montbui Ràdio* i *Montbui TV* a Santa Margarida de Montbui, a més de l'adquisició de *Ràdio Igualada* per part de l'Ajuntament a partir de 1993 i la creació dels Butlletins Municipals en totes les localitats de la comarca.

Entre finals dels 90 i principis dels 2000 van aparèixer nous mitjans de caràcter privat, com els setmanaris *L'Enllaç* i *L'Extra*, ambdós gratuïts, mentre que en els ja existents es van produir reestructuracions significatives i fins i tot tancaments. És el cas de la compra del *Diari d'Igualada* per part del *Regió7* o el tancament de *101.1* i la revista *Vida*. A més, a nivell públic, la Mancomunitat Intermunicipal Voluntària Segarrenca va posar en marxa *Ràdio Altiplà*, que emetia en els municipis anoiencs de l'Alta Segarra.

La situació actual dels mitjans de proximitat a l'Anoia no és fàcil. Si bé durant el període 2000-2007 els principals mitjans van créixer, la crisi econòmica ha fet caure als més febles. A més, en el cas dels mitjans privats hi ha hagut constants conflictes amb el poder polític en les diferents administracions locals i comarcals a causa de la posició ideològica d'aquests.

Des de 2008, dels 9 mitjans privats existents fins aleshores, només han sobreviscut 3: *La Veu de l'Anoia*, *L'Enllaç* i el *Regió7*, tot i que aquest últim va tancar la redacció des d'on es feia el *Diari d'Igualada*, que també va desaparèixer, assumint el rotatiu manresà la informació sobre la comarca. A més, els mitjans supervivents han hagut d'afrontar retallades de personal que els han deixat sota mínims i es basen en col·laboracions i en els departaments de comunicació dels ajuntaments. Les Televisions locals privades no van aconseguir consolidar-se i van dependre en gran mesura de les subvencions fins al seu tancament. Pel que fa al mitjans públics, les televisions municipals han tancat o emeten via Internet per evitar problemes legals després de la nova distribució de la TDT, i l'intent de construir una televisió pública entre els municipis de la Conca d'Òdena, *ConcaTV*, va quedar truncat per les tensions

polítiques entre municipis sobre el finançament. Sobre aquest últim cas, val a dir que el múltiplex de TDT local pública a l'Anoia s'havia de repartir entre més municipis a part dels de la Conca, però en sortir-ne Calaf i Piera es va limitar als municipis finals. *Ràdio Altiplà* va tancar les seves emissions regulars, tot i que en ocasions transmet via Internet per motius especials.

Si bé l'escenari no sembla gaire esperançador, des del 2008 han sorgit una sèrie de mitjans que han obert noves oportunitats per al sistema mediàtic anoïenc. D'una banda, l'aparició de dos diaris online d'abast comarcal, *AnoiaDiari* i *InfoAnoia*, i de l'altra l'expansió de *Canal Taronja* a la comarca de l'Anoia. Durant el 2012 un grup d'emprenedors igualadins va impulsar *Som Anoia*, un fallit setmanari d'opinió basat en la subscripció, que intentava reflexionar sobre el territori, apostant per incorporar persones dels diferents àmbits territorials de la comarca.

3. METODOLOGIA

3.1. Tipus d'investigació

La investigació realitzada en aquest treball serà, en gran mesura, de caràcter descriptiu. El tema específic a tractar no ha estat encara gaire estudiat, ni tan sols debatut en profunditat. Es tracta de trobar els punts forts i dèbils i apuntar quines són les causes principals d'aquests. D'altra banda, intentarà aconseguir una radiografia acurada de l'estat del panorama mediàtic anoienc en l'actualitat.

3.2. Objecte d'estudi

L'objecte d'estudi del present Treball de Fi de Grau és la influència dels mitjans de comunicació locals en la construcció d'una identitat comarcal pròpia entre els ciutadans de la comarca de l'Anoia. Per tant, la investigació se centrarà en aquells mitjans de comunicació, públics i privats, d'àmbit supramunicipal i comarcal, així com aquells que, tot i pertànyer a altres àmbits territorials (sovint limítrofes amb l'Anoia) dediquen espais destacables a la comarca entre els seus continguts.

Premsa

La Veu de l'Anoia. Setmanari d'abast comarcal. Editat des de 1982. Pertanyent al grup Publicacions Anoia SL.

Regió 7. Diari intercomarcal. Abasta les comarques pertanyents a la vegueria de la Catalunya Central. Editat des del 1978.

La Bústia. Diari que abasta els municipis de l'anomenat Baix Llobregat Nord, alguns d'ells anoiencs. Editat des del 2007.

L'Extra comarcal (extint). Setmanari gratuït intercomarcal. Abastava les comarques i municipis de la reivindicada Vegueria del Penedès. Editat entre el 2001 i el 2010. Pertanyent al grup Publicacions Anoia SL.

Som Anoia (extint). Setmanari d'abast comarcal. Editat durant el 2012.

Anoiadiari.cat. Diari online d'abast comarcal. Editat des del 2008.

Infoanoia.cat. Diari online d'abast comarcal. Editat des del 2012.

Ràdio

Anoia Ràdio (extinta). Ràdio d'abast comarcal. En emissió entre el 1984 i el 2000. Pertanyent al grup Publicacions Anoia SL.

Ràdio Altiplà (extinta). Ràdio intermunicipal que abastava la zona de l'Alta Segarra, també coneguda com Alta Anoia. En ocasions especials emet per Internet, però les emissions regulars ja no existeixen.

Ràdio Igualada. Ràdio municipal que abasta amplis sectors de la comarca, especialment de la Conca d'Òdena. En emissió des de 1944.

Televisió

Anoia Televisió (extinta). Televisió privada d'abast comarcal. Fundada el 1981. En emissió regular entre 1990 i 2008. Pertanyent al grup Publicacions Anoia SL.

Conca TV (extinta). Televisió pública. En emissió entre 2005 i 2011 (des del 2010 com a TDT).

Canal Taronja Anoia. Televisió digital privada d'abast comarcal. En emissió TDT des del 2010.

Canal Català Anoia (extinta). Televisió digital privada d'abast comarcal. A la comarca de l'Anoia emetia la programació d'una sèrie de televisions locals que van quedar fora de l'adjudicació de freqüències de TDT (Masquefa TV i Piera TV). En emissió entre 2010 i 2014.

3.3. Hipòtesis

- ✚ **La contribució dels mitjans de comunicació de proximitat en la formació d'una identitat comarcal cohesionada a l'Anoia ha estat insuficient.** La majoria de mitjans de comunicació de proximitats sorgits a la comarca de l'Anoia tenien la voluntat inicial de donar cobertura a tots els territoris, però en la pràctica la Conca d'Òdena acapara la major part de l'espai informatiu en aquests. La majoria de mitjans de proximitat que, tot i no ser anoiencs, abasten territoris de la comarca, no diferencien entre les subcomarques i mantenen una visió cohesionada de la comarca.

3.4. Disseny de la investigació

Per realitzar una investigació acurada i precisa s'ha optat per una combinació de metodologia quantitativa, qualitativa i documental.

La metodologia documental servirà, principalment, per elaborar el marc teòric en el qual es basarà la investigació. També servirà per obtenir algunes dades importants sobre els mitjans (audiències, vendes, distribució, etc)

Les tècniques quantitatives serviran per recollir dades estadístiques sobre quins tipus de continguts territorials predominen entre la oferta dels mitjans comarcals, especialment dels actuals que segueixen actius. En alguns casos de mitjans extints (especialment aquells que han tancat més recentment), s'ha pogut recuperar informació sobre la seva programació, exemplars, etc. A través d'anàlisis de continguts dels diferents mitjans es podrà observar el pes que tenen els diferents territoris de la comarca en aquests.

Finalment, les tècniques qualitatives consistiran, d'una banda, en la realització d'entrevistes en profunditat i semiestructurades amb els responsables dels diferents mitjans. L'objectiu serà aprofundir en la concepció original dels diferents mitjans sobre la comarca, el seu territori i la seva identitat, així com saber si aquest ha variat amb el desenvolupament dels mitjans en el temps i altres aspectes destacats relacionats amb la temàtica del treball. D'altra banda, es pretén realitzar també un breu anàlisi del discurs centrat en la denominació que reben els diferents territoris que integren la comarca en funció del mitjà (si segueixen o no els criteris establerts a nivell oficial pel Consell Comarcal).

3.5. Eines i procediments d'investigació

3.5.1. Anàlisi de contingut

Per realitzar l'anàlisi de contingut es tindran en compte les següents variables. Cal tenir en compte que existeixen alguns municipis que, a causa del seu baix nombre d'habitants, no generen informació suficient:

- Nombre de municipis anoiencs que apareixen en aquests mitjans.

- Nombre de pàgines dedicades a la comarca (en el cas dels mitjans supracomarcals)

- Nombre de peces periodístiques que ocupa cada municipi.

- ✚ Nombre de peces/pàgines que es dediquen a cada subcomarca (Conca d'Òdena, Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord).

- ✚ Nombre de peces que es dediquen a les ciutats de referència (Igualada, Calaf, Piera, Masquefa).

- ✚ Quantitat d'espai dedicat als diferents municipis de la comarca en la programació.

3.5.1.1. Fitxa de contingut estàndard

Fitxa de contingut

Mitjà: XXXXX (XX/XX/XXXX) XX pàgines

Nº de pàgines dedicades a la comarca (supracomarcals):

Nº de municipis anoiencs que apareixen:

Nº de peces que ocupa cada municipi

Igualada:
Vilanova del Camí:
Montbui:
Òdena:
La Pobla de Claramunt:
Jorba:
Carme:
Orpí:
Miralles:
La Llacuna:
Argençola:
Copons:
Veciana:
Rubió:
Sant Martí de Sesgueioles:
Calaf:
Prats de Rei:
Calonge de Segarra:
Pujalt:
Capellades:
Vallbona d'Anoia:
Piera:
Masquefa:
Pierola:
La Torre de Claramunt:
Castellfollit de Riubregós:
Castellolí:
El Bruc:
Bellprat:
Montmaneu:
Sant Martí de Tous:
Sant Pere Sallavinera:
Cabrera d'Anoia:

Nº de peces i pàgines que es dediquen a cada subcomarca

Conca d'Òdena:
Alta Segarra/Alta Anoia:
Anoia Sud/Baix Llobregat Nord:

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència

Igualada:
Calaf:
Piera:
Masquefa:

3.5.2. Anàlisi del discurs

L'anàlisi del discurs aprofundirà en la concepció que els mitjans tenen sobre la denominació del territori, més enllà de la toponímia oficial, com a forma d'identificació majoritària dels seus habitants amb aquest.

- ✚ Divisió del territori anoïenc en municipis o subcomarques.

- ✚ Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*).

- ✚ Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals).

- ✚ Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*.

- ✚ Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*.

3.5.2.1. Fitxa d'anàlisi del discurs estàndard

Anàlisi del discurs

Mitjà: XXXX

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans supracomaricals):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, Baix Llobregat Nord, Pla de Montserrat

3.5.3. Entrevista en profunditat semi estructurada

La entrevista en profunditat girarà al voltant de les següents temàtiques/variables. En ser semi estructurada es pretén, d'una banda, aconseguir una sèrie de dades concretes per poder comparar-les entre els diferents mitjans i, d'altra banda, es deixa oberta la possibilitat a ampliar temes concrets que puguin ser interessants per a la investigació per aquells matisos que hi puguin aportar:

- ✚ Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.
- ✚ Desenvolupament del mitjà en la comarca, així com de la seva concepció del territori.
- ✚ Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.
- ✚ Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.
- ✚ Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.
- ✚ Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.
- ✚ Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

3.6. Disseny de la mostra

Per realitzar l'anàlisi de contingut i l'anàlisi del discurs, en el cas dels mitjans escrits i *online* es seleccionarà un nombre concret d'exemplars; dels audiovisuals s'analitzarà la seva programació en tots els aspectes. Atès que hi ha mitjans que van desaparèixer fa anys, a través de les entrevistes en profunditat es tractaran aspectes relacionats amb la programació que tenien.

Dels mitjans escrits s'utilitzaran 7 exemplars publicats de forma seguida (excepte si ha estat impossible trobar-los), Si es tracta de setmanaris i mensuals, també s'analitzaran els 7 últims.

En el treball que ens ocupa, la mostra seleccionada de mitjans escrits i *online* és la següent:

La Veu de l'Anoia: Exemplars publicats setmanalment entre el 30/01/2015 i el 13/03/2015 (7).

Regió 7: Exemplars publicats diàriament entre el 07/05/2015 i el 13/05/2015 (7).

La Bústia: Exemplars entre l'11/2014 i el 05/2015 (7).

L'Extra comarcal (extint): Exemplars publicats setmanalment entre el 26/05/2010 i el 30/06/2010 (6).

Som Anoia (extint): Exemplars entre el 04/12/2012 i el 18/01/2013 (7).

Anoiadiari.cat: Contingut publicat entre el 13/04/2015 i el 20/04/2015.

Infoanoia.cat: Contingut publicat entre el 13/04/2015 i el 20/04/2015.

Dels mitjans audiovisuals s'analitzarà la programació setmanal habitual, i els continguts dels seus programes durant la setmana del 01/05/2015 al 08/05/2015. Com que els únics mitjans audiovisuals que funcionen actualment són Ràdio Igualada i Canal Taronja Anoia, necessitarem realitzar entrevistes als qui van ser responsables de la resta de mitjans per conèixer de primera mà els continguts que oferien.

En el cas de les entrevistes en profunditat semi estructurades, s'entrevistaran els següents responsables dels diferents mitjans: Jordi Cuadras (Canal Taronja Anoia), Jordi Puiggròs (La Veu de l'Anoia, Extra Comarcal, Anoia Ràdio, Anoia Televisió), Albert Mateu (Som Anoia), Òscar López (Infoanoia.cat), Francesc Vilapriný (Anoiadiari.cat), Xavier Dàvila (Conca TV, Ràdio Igualada), Marisa Martínez (Ràdio Altiplà), Marc Marcé (Regió 7, La Bústia).

4. INVESTIGACIÓ I RESULTATS

4.1. Anàlisi de contingut

Un cop efectuat l'anàlisi de contingut, tant en mitjans escrits com en mitjans audiovisuals, s'han obtingut els següents resultats:

Pel que fa al nombre de municipis anoiencs que apareixen representats, els mitjans d'àmbit estrictament comarcal són aquells en què hi apareix un nombre més alt:

En l'àmbit dels mitjans escrits, La Veu de l'Anoia és on més municipis anoiencs hi ha representats. Val a dir que algunes localitats de la comarca, de mida reduïda en nombre d'habitants i serveis, no generen prou informació. El nombre màxim de municipis mencionats a La Veu en un sol exemplar és de 23, amb una mitjana de 15 municipis per exemplar.

La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
13	10	13	23	13	14	18

Taula1. Municipis representats a La Veu de l'Anoia. Elaboració pròpia.

L'extint setmanari Som Anoia, amb una mitjana de 15 municipis per exemplar i un màxim de 17 municipis en un mateix exemplar, també marca una aposta pel territori.

SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
17	14	15	15	14	13	16

Taula 2. Municipis representats a Som Anoia. Elaboració pròpia.

En els mitjans supracomaricals aquesta tendència és irregular. D'una banda, L'Extra Comarcal es troba en una línia similar a la de La Veu de l'Anoia, amb 11 municipis representats de mitjana, i un màxim de 15 en un sol exemplar. A l'altra banda es troba el diari Regió 7, que es dedica, gairebé de forma exclusiva, a incorporar notícies d'Igualada, amb excepcions puntuals on apareixen 1 o 2 municipis més. En el cas de La Bústia, la ciutat de Masquefa és l'únic municipi anoienc representat.

Extra 1	Extra 2	Extra 3	Extra 4	Extra 5	Extra 6
12	13	11	9	10	12

Taula 3. Municipis representats a l'Extra Comarcal. Elaboració pròpia.

Pel que fa als mitjans *online*, Infoanoia.cat és qui més municipis anoiencs esmenta, amb un total de 14, quatre més que Anoiadiari.cat, que es queda amb 10.

Relatiu al nombre de pàgines que ocupen les informacions sobre l'Anoia en els mitjans supracomaricals, l'únic rotatiu en paper que resisteix, Regió 7, només dedica 1 pàgina de 48. L'extint Extra Comarcal dedicava una mitjana de 9 pàgines de les 40/43 que ocupava el gruix de la informació local i de proximitat.

En el cas de quin nombre de peces ocupa cada municipi, en tots els mitjans escrits existeix un domini absolut de la capital, Igualada. És el municipi que més peces ocupa, amb una diferència numèrica molt gran respecte dels següents:

En La Veu de l'Anoia ocupa una mitjana de 54 peces per exemplar, amb un màxim de 74 en un mateix número.

	La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
Igualada	44	45	46	62	54	53	74
Vilanova del C.	6	6	8	6	5	5	7
Montbui	8	7	4	6	4	7	8
Òdena	6	3		2	2	1	1
La Pobla de C.	2		2	4	4	4	1
Jorba					1		
Carme	2		1	1		3	3
Orpí				3			1
Miralles							
La Llacuna	2	1		1			1
Argençola					1		
Copons							
Veciana				1		1	1
Rubió				1			
Sant Martí de S.				1			1
Calaf	4	3	7	6	6	3	7
Prats de R.							1
Calonge de S.						2	1
Pujalt				1			
Capellades	4	4	4	4		4	5
Vallbona d'A.			1	1	1		
Piera	5	5	2	4	2	3	4
Masquefa	1	2	1	3	5	4	5
Pierola	1	2	1	1	1	1	2
La Torre de C.				1			
Castellfollit de R.				1			
Castellolí							
El Bruc	1			1			
Bellprat							
Montmaneu			1	1			
Sant Martí de T.			1		1	1	1
Sant Pere S.				1			1
Cabrera d'A.							

Taula 4. Peces per municipis a La Veu de l'Anoia. Elaboració pròpia.

A l'Extra Comarcal ocupa una mitjana de 13 per exemplar i un màxim de 17 en un mateix número. Igualada també és el municipi més representat al Regió 7, amb una mitjana de 3 peces per exemplar.

	Extra 1	Extra 2	Extra 3	Extra 4	Extra 5	Extra 6
Igualada	17	17	12	16	9	7
Vilanova del C.	4	6	4	2	2	4
Montbui	1	3	1		1	1
Òdena	2	1	4	2		2
La Pobla de C.	1	1			2	1
Jorba						
Carme	2	2	1	1	3	
Orpí						
Miralles	1	1				1
La Llacuna					2	1
Argençola						
Copons			1			
Veciana				1		
Rubió						
Sant Marti de S.						
Calaf			5	3	2	2
Prats de R.						
Calonge de S.	1	1				
Pujalt	1	1				
Capellades	2	4				3
Vallbona d'A.			1			1
Piera	3	7	5	3	6	4
Masquefa			1		1	
Pierola					1	1
La Torre de C.		2	1			
Castellfollit de R.						
Castellolí				1		
El Bruc						
Bellprat						
Montmaneu						
Sant Marti de T.	1					
Sant Pere S.						
Cabrera d'A.						

Taula 5. Peces per municipi a L'Extra Comarcal. Elaboració pròpia.

El setmanari Som Anoia també presenta un predomini de la ciutat d'Igualada sobre la resta de la comarca, en aquest cas, la mitjana de peces per exemplar que ocupa Igualada és de 13, a 10 del següent municipi, Vilanova del Camí.

A La Bústia, Masquefa té, sempre, 2 peces fixes per exemplar.

En el cas dels mitjans *online*, la ciutat d'Igualada també exerceix aquest predomini, amb un total de 42 peces en 7 dies a Anoiadiari.cat, i de 14 a Infoanoia.cat, on aquest predomini és més discret, ja que està només 3 peces per sobre de la següent ciutat,

Vilanova del Camí. Pel que fa a la representació que tenen la resta de municipis, Vilanova del Camí (11 peces a Infoanoia i 3 a Anoiadiari), Santa Margarida de Montbui (6 peces a Infoanoia i 1 a Anoiadiari) i Òdena (1 a Infoanoia i 5 a Anoiadiari) són els que més representació tenen. Obtenen representació també dos dels tres municipis de referència de les diferents subcomarques: Calaf (2 peces a cada mitjà) i Piera (2 peces a Infoanoia).

Nº de peces que ocupa cada municipi	
Igualada	42
Vilanova del C.	3
Montbui	1
Òdena	5
La Pobla de C.	1
Jorba	
Carme	
Orpí	
Miralles	
La Llacuna	
Argençola	
Copons	
Veciana	
Rubió	
Sant Marti de S.	
Calaf	2
Prats de R.	
Calonge de S.	
Pujalt	1
Capellades	
Vallbona d'A.	
Piera	
Masquefa	
Pierola	2
La Torre de C.	
Castellfollit de R.	
Castellolí	
El Bruc	
Bellprat	
Montmaneu	1
Sant Marti de T.	1
Sant Pere S.	
Cabrera d'A.	

Taula 6. Peces per municipi a Anoiadiari.

Elaboració pròpia.

Nº de peces que ocupa cada municipi	
Igualada	14
Vilanova del C.	11
Montbui	6
Òdena	1
La Pobla de C.	1
Jorba	1
Carme	
Orpí	
Miralles	
La Llacuna	
Argençola	
Copons	
Veciana	
Rubió	
Sant Marti de S.	
Calaf	2
Prats de R.	
Calonge de S.	
Pujalt	
Capellades	2
Vallbona d'A.	1
Piera	2
Masquefa	
Pierola	1
La Torre de C.	1
Castellfollit de R.	
Castellolí	
El Bruc	1
Bellprat	
Montmaneu	
Sant Marti de T.	1
Sant Pere S.	
Cabrera d'A.	

Taula 7. Peces per municipi a Infoanoia.

Elaboració pròpia.

D'altra banda, destaca en alguns mitjans la presència de municipis més petits, però amb una posició estratègica com a referents industrials, com Capellades i La Pobla de Claramunt.

Sobre el nombre de pàgines/peces que ocupen les tres subcomarques de l'Anoia, l'aposta per la Conca d'Òdena impera sobre les altres dues.

La Veu de l'Anoia dedica una mitjana de 15 pàgines per exemplar a la Conca d'Òdena, amb un màxim de 19 en un mateix número. Respecte a les dues subcomarques restants, l'Anoia Sud és la que més pàgines té després de la Conca, amb una mitjana

de 4 pàgines per exemplar i un màxim de 6. Finalment l'Alta Segarra/Alta Anoia queda en últim lloc amb una mitjana d'1,5 pàgines per exemplar, i un màxim de 3. Cal esmentar que dins de les pàgines dedicades a la Conca d'Òdena, el nombre de peces dedicades a la ciutat d'Igualada és el més elevat.

	La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
Conca d'Òdena	16	12	11	17	17	16	19
Alta Segarra/Alta Anoia	1	1	3	2	2	1	1
Anoia Sud/Baix Llobregat N.	4	3	3	5	2	4	6

Taula 8. Pàgines per subcomarca a La Veu de l'Anoia. Elaboració pròpia.

Pel que fa a la resta de mitjans en paper, tot i que no separen la comarca en diferents subcomarques (fet que obliga a comptar en nombre de peces), la proporció és similar. A L'Extra Comarcal, els municipis de la Conca d'Òdena tenen, en total, una mitjana de 20 peces davant de les menys de 15 de les dues subcomarques juntes (11 de mitjana l'Anoia Sud i 3 l'Alta Anoia).

	Extra 1	Extra 2	Extra 3	Extra 4	Extra 5	Extra 6
Conca d'Òdena	25	28	21	20	14	15
Alta Segarra/Alta Anoia	2	2	6	4	2	2
Anoia Sud/Baix Llobregat N.	12	16	9	5	13	11

Taula 9. Peces per subcomarca a L'Extra Comarcal. Elaboració pròpia.

Pel que fa al Regió 7, tots els municipis que hi apareixen pertanyen a la Conca d'Òdena (Igualada, Vilanova del Camí, Santa Margarida de Montbui, Òdena i La Pobla de Claramunt), excepte en un dels casos, en què hi apareix Prats de Rei, pertanyent a l'Alta Anoia.

En el cas de Som Anoia, també hi ha un predomini de la Conca d'Òdena, (mitjana de 20 per exemplar), tot i que cal esmentar que existeix, en totes les edicions analitzades, com a mínim 1 peça sobre un tema anoienc a nivell global.

	SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
Conca d'Òdena	22	21	21	28	26	27	21
Alta Segarra/Alta Anoia	7	5	4	6	7	3	5
Anoia Sud/Baix Llobregat N.	13	7	8	13	10	6	10

Taula 10. Peces per subcomarca a Som Anoia. Elaboració pròpia.

Aquesta tendència també es reproduïx en els mitjans *online*. En el cas d'Anoiadiari.cat, 52 de les 59 peces publicades durant el període de temps seleccionat per fer el mostratge pertanyen a la Conca d'Òdena. Pel que fa a Infoanoia.cat, 34 de les 44 peces seleccionades pertanyen a la Conca.

Conca d'Òdena	52 peces
Alta Segarra / Alta Anoia	4 peces
Anoia Sud / Baix Llobregat Nord	3 peces

Taula 11. Peces per subcomarca a Anoiadiari.

Elaboració pròpia.

Conca d'Òdena	34 peces
Alta Segarra / Alta Anoia	2 peces
Anoia Sud / Baix Llobregat Nord	9 peces

Taula 12. Peces per subcomarca a Infoanoia.

Elaboració pròpia.

Pel que fa al gruix informatiu dels diferents municipis de referència de la comarca (Igalada, Piera, Masquefa i Calaf), en la totalitat dels mitjans el domini pertany a Igalada:

LA VEU	La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
Igalada	44	45	46	62	54	53	74
Calaf	4	3	7	6	6	3	7
Piera	5	5	2	4	2	3	4
Masquefa	1	2	1	3	5	4	5
R7	Regió7 1	Regió7 2	Regió7 3	Regió7 4	Regió7 5	Regió7 6	Regió7 7
Igalada	7		1	2	1	3	3
Calaf							
Piera							
Masquefa							
LA BÚSTIA	La Bústia 1	La Bústia 2	La Bústia 3	La Bústia 4	La Bústia 5	La Bústia 6	La Bústia 7
Igalada							
Calaf							
Piera							
Masquefa	2	4	3	4	4	4	4
SOM ANOIA	SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
Igalada	13	10	11	19	15	12	9
Calaf	4	2	2	3	4	1	3
Piera	3	4	3	4	2	2	3
Masquefa	3	1	2	2	5	1	2
L'EXTRA C.	Extra 1	Extra 2	Extra 3	Extra 4	Extra 5	Extra 6	
Igalada	17	17	12	16	9	7	
Calaf		7	5	3	2	2	
Piera	3	4	5	3	6	4	
Masquefa			1		1		
ANOIADIARI	Anoiadiari						
Igalada	42						
Calaf	2						
Piera							
Masquefa							
INFOANOIA	Infoanoia						
Igalada	14						
Calaf	2						
Piera	2						

En La Veu de l'Anoia, cal esmentar que Piera i Calaf ocupen la majoria d'espai informatiu en les seccions dedicades a les subcomarques que representen, així com en la Conca d'Òdena l'espai queda més repartit.

En l'àmbit dels mitjans audiovisuals, el més representatiu, a nivell de municipis que hi apareixen, és Canal Taronja Anoia, amb un total de 16 en els informatius diaris durant la setmana. El número de peces dedicades a la Conca d'Òdena és de 35, però en aquest cas la diferència amb l'Anoia Sud és de 7 peces. L'Alta Anoia, per la seva banda, ocupa 13 peces del total. A més, en els diferents programes temàtics d'àmbit comarcal també hi ha una important presència de municipis anoïencs, en especial en el programa esportiu, on es parla de tots els equips de la comarca en competició futbolística, de bàsquet i d'handbol.

Canal Català Anoia emetia exclusivament informació de 4 municipis: Masquefa, Piera, Vallbona d'Anoia i Hostalets de Pierola. La majoria de la seva programació era comuna amb la resta de freqüències de Canal Català, i consistia, bàsicament, en sèries espanyoles doblades al català.

Anoia Televisió, per la seva banda, va ser, durant els anys en que va emetre de forma regular, l'única televisió local que arribava amb regularitat a cobrir tot el territori, a través del programa *Pobles de la Comarca*, que repassava diàriament històries i personatges dels 33 municipis anoïencs.

Anoia Ràdio, per la seva banda, cobria en gran mesura la informació d'Igualada i la Conca d'Òdena. Només cobria la totalitat dels municipis de la comarca en l'àmbit esportiu, ja que la majoria dels equips anoïencs compartien divisió territorial.

Ràdio Igualada només ofereix informació comarcal en l'informatiu del cap de setmana, a través del butlletí comarcal, en què apareixen 8, de forma habitual, en un mateix butlletí.

4.2. Anàlisi del discurs

Després d'analitzar el discurs sobre la comarca, i els territoris que la formen, que tenen els diferents mitjans, s'han extret els següents resultats:

Pel que fa als mitjans escrits, La Veu de l'Anoia segueix el discurs més oficialista sobre la comarca. Divideix la comarca entre Conca d'Òdena, Alta Anoia i Anoia Sud, seguint

la mateixa nomenclatura utilitzada pel Consell Comarcal. En qualsevol cas utilitza alguna de les nomenclatures que no continguin el terme *Anoia*. Sembla que utilitza, doncs, un discurs integrador, que entén les tres realitats de la comarca però que ahora les vol cohesionar. D'altra banda, però, ha incorporat des del 2015 una secció anomenada *Àmbit Penedès*, que abasta informacions sobre els municipis de l'Anoia que es posicionen a favor de la Vegueria del Penedès. Aquest àmbit exclou els 7 municipis anoiencs tradicionalment ubicats a l'Alta Segarra (que no han signat en favor de la Vegueria del Penedès, ja que aposten per la Catalunya Central).

L'extint setmanari Som Anoia no distingeix entre territoris a l'hora d'organitzar els seus continguts, però sí que fa esment a l'Alta Segarra, enlloc d'Alta Anoia, en les peces periodístiques. Pel que fa a la zona sud de la comarca, en canvi, aposta per la terminologia que utilitza el Consell Comarcal. També esmenta la Conca d'Òdena en les peces sobre municipis que en pertanyin. Tot i això, hi ha una aposta clara per emprar el terme Anoia. En els exemplars analitzats es poden observar reportatges de temàtica comarcal, sense excloure cap àrea.

L'Extra Comarcal no distingeix entre subcomarques a l'hora d'organitzar les seccions, però sí que remarca la pertinença de l'Anoia a la Vegueria del Penedès. L'altre mitjà supracomarcal, el rotatiu Regió 7, no fa distincions entre subcomarques, i planteja l'Anoia com una unitat territorial i una realitat comuna, en aquest cas, pertanyent a la Vegueria de la Catalunya Central.

Pel que fa als mitjans *online*, ni Infoanoia.cat ni Anoiadiari.cat diferencien en la web entre les tres subcomarques, ara bé, en les peces periodístiques utilitzen indistintament la nomenclatura oficial i la nomenclatura històrica en el cas de l'Alta Segarra. D'altra banda, com ja indica el seu nom, sembla que tenen una voluntat de servei d'abast comarcal.

Els mitjans audiovisuals, per la seva banda, aposten (o apostaven) en la seva majoria per parlar exclusivament de l'Anoia, dividint-la en municipis i referint-se a les subcomarques amb la nomenclatura oficial del Consell Comarcal (no com a forma d'organitzar els continguts, sinó en les pròpies peces informatives). En aquest sentit, Canal Taronja és el que més utilitza aquesta pràctica.

Anoia Ràdio i Anoia Televisió separaven la comarca en municipis, i en tot cas, utilitzaven la denominació oficial per referir-se als territoris. Cal esmentar que quan

Anoia Ràdio va deixar d'existir, encara no s'havia implantat la denominació *Alta Anoia*, tot i això, sí que s'utilitzava la denominació *Anoia Nord*.

Ràdio Igualada, per la seva banda, aposta per la denominació oficial que proposa el Consell Comarcal, tot i que limita la majoria del seu abast a la Conca d'Òdena.

Només Ràdio Altiplà diferencia el territori, d'una banda utilitza el terme Alta Segarra per referir-se als municipis de la zona Nord de la comarca, espai on es podia escoltar aquesta emissora, i Anoia per la resta del territori, ja que veu els dos territoris com a ens separats.

4.3. Entrevistes en profunditat semi estructurades

Gràcies a les entrevistes realitzades, es pot conèixer al detall la creació d'un espai mediàtic a la comarca de l'Anoia en els primers anys de democràcia, així com la seva evolució posterior i la seva visió sobre el territori i com s'ha d'estructurar.

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat

La Veu de l'Anoia va néixer el 1982, juntament amb Anoia Ràdio i Anoia Televisió, com a part d'una iniciativa privada per crear un espai comunicatiu d'abast comarcal. En ple debat sobre el model territorial, La Veu volia anar més enllà de l'àrea d'influència d'Igualada i ocupar tota la comarca amb un diari en paper. Amb format de setmanari, els primers exemplars rebien el nom de *El Periòdic de l'Anoia*, després van passar a *Aïona*, i finalment La Veu de l'Anoia. La seva voluntat era convertir-se en la referència, pel que fa a mitjans en paper, per a tots els territoris de la comarca, així com afavorir la cohesió del territori anoienc segons la planificació territorial de la Generalitat Republicana. D'aquesta manera es volia donar una continuïtat territorial i mediàtica amb l'últim període democràtic viscut a l'Estat Espanyol abans de la Transició, i això passava per una aposta per la divisió comarcal establerta el 1936 i per cobrir aquesta àrea informativament.

El diari Regió 7, tot i que va ser fundat a Manresa (el 1978) i el seu àmbit inicial era la comarca del Bages. Amb l'obertura de diverses vies de comunicació i del debat territorial, el diari es va anar obrint a l'àmbit de la Catalunya Central, seguint els plantejaments realitzats sobre aquest territori durant els anys 30.

La Bústia és un mitjà de comunicació que des d'un començament qüestiona el mapa comarcal actual. Planteja, des del 2007, la necessitat per reconèixer una realitat diferent sobre l'àrea d'influència de Martorell, coneguda com a Baix Llobregat Nord. Segons els seus responsables, aquesta zona té una realitat social diferent a la metropolitana.

L'Extra Comarcal sorgeix com a iniciativa de l'empresa de comunicació Publicacions Anoia SL, enmig del debat sobre la creació de la Vegueria del Penedès. Aquest setmanari gratuït volia convertir-se en referent de tots els territoris que havien de formar aquesta vegueria: L'Anoia, L'Alt i el Baix Penedès i el Garraf. Per fer-ho possible es va crear una xarxa de col·laboradors a les capitals de comarca, i la seu principal es trobava a Igualada. Des d'un primer moment es pensava en una comarca de l'Anoia completa dins de la vegueria. D'altra banda, aquest mitjà va comptar amb el suport de la Plataforma per la Vegueria del Penedès. Estava plantejat com l'aportació anoienca a la reivindicació.

El setmanari Som Anoia es va plantejar com un producte de subscripció, un mitjà amb un públic molt concret, i el seu objectiu era implantar una nova forma de consumir informació a la comarca. Volia consolidar la marca Anoia en tots els territoris.

Anoiadiari.cat sorgeix el 2008 com a primera iniciativa periodística local *online* a la comarca. La seva voluntat inicial era poder cobrir tota la comarca per afavorir la seva cohesió. Reivindicaven el salt a les xarxes dels mitjans locals de l'Anoia, i pretenia ser el referent a nivell informatiu a Internet.

Infoanoia.cat va aparèixer el 2012 com a segon mitjà purament *online* de la comarca. Des del començament va fer una aposta molt forta pel multimèdia, intentant garantir, com a mínim, una notícia al dia amb text, imatges i vídeo. Volia arribar a tots els municipis de la comarca, en considerar que Anoiadiari prioritzava la Conca d'Òdena i la ciutat d'Igualada.

Anoia Ràdio va ser la primera proposta radiofònica d'àmbit comarcal a l'Anoia. De la mateixa manera que La Veu de l'Anoia i Anoia Televisió, pretenia transformar-se en la referència radiofònica de tots els municipis anoienca, intentant superar Ràdio Igualada. A més de cobrir l'actualitat, volia fer una feina de divulgació del territori i de la seva història. En l'àmbit esportiu es va realitzar una aposta important per cobrir els resultats dels equips anoienca, especialment els de futbol.

Ràdio Altiplà va ser la plasmació mediàtica de la Mancomunitat Intermunicipal Segarrenca, amb seu a Calaf. Es tracta d'una aposta pública per crear una referència radiofònica a la zona Nord de la comarca. L'objectiu de la ràdio, doncs, anava en sintonia amb l'objectiu polític d'aconseguir la creació de l'Alta Segarra. Els continguts estaven pensats per als 7 municipis que la conformarien.

Ràdio Igualada és el mitjà radiofònic més veterà de la comarca. Nascuda el 1944, des d'aleshores fins ara ha emès de forma ininterrompuda. Entre 1944 i 1978 va ser l'emissora de referència per la Conca d'Òdena i gran part de la comarca. Realitzava dos programes informatius diaris i complementava la programació amb propostes temàtiques.

Anoia Televisió va ser la tercera branca de l'aposta mediàtica de Publicacions Anoia SL. En un primer moment, la freqüència d'Anoia Televisió va servir per emetre els primers programes de TV3 mentre no es creava la infraestructura necessària a la comarca. Tot i això, Anoia Televisió es va presentar com una aposta per donar un espai televisiu en que tots els municipis i ciutadans de l'Anoia se sentissin representats.

Canal Taronja Anoia és l'única televisió TDT privada que encara perdura a la comarca. Des del 2010 emet informació d'elaboració pròpia sobre tota l'Anoia. En els seus inicis posava èmfasi en la informació d'Igualada com a element destacat, seguint per la Conca d'Òdena i, en menor mesura, la resta de municipis anoiencs. Apostava per l'Anoia com a un mateix territori ubicat en l'àmbit de la Catalunya Central.

Conca TV ocupava, del 2010 al 2012, la freqüència destinada a la TDT pública a la comarca. Originalment estava plantejada com a televisió d'àmbit comarcal. En la seva creació van participar tots els ajuntaments de la Conca d'Òdena, més els de Calaf, Piera i Masquefa com a representants de la resta de territoris anoiencs. Les negociacions entre consistoris no van funcionar com s'esperava, i finalment la televisió pública anoienca va quedar en mans de la Mancomunitat de la Conca d'Òdena. Des d'aquest moment, es va replantejar com a canal destinat exclusivament a aquest territori. El fet més característic d'això és la denominació que va rebre el canal, amb seu a Igualada.

Desenvolupament del mitjà en la comarca, així com de la seva concepció del territori (Supracomarçals)

Per Regió 7, l'Anoia formava part de la Catalunya Central, segons els plantejaments realitzats durant la República, i va decidir obrir-se a aquest territori, amb la intenció de ser el diari de referència en cadascun dels territoris de la Catalunya Central. Regió 7 va iniciar la implantació en la comarca adquirint el Diari d'Igualada, i posteriorment va afegir una secció comarcal al Regió 7. Fins el 2009 va tenir redacció a la comarca, al Passeig Verdaguer d'Igualada. Des del 2009 el nivell d'informació que es cobreix a l'Anoia ha disminuït notablement. Des de Regió 7 se segueix plantejant una comarca unificada.

En l'edició de novembre de 2012, coincidint amb el 5è aniversari de La Bústia, aquest setmanari inclou el municipi de Masquefa al seu àmbit de difusió. Des d'aquest moment inclou aquest municipi com a part de la hipotètica comarca del Baix Llobregat Nord. Tot i això, des del mitjà sempre es puntualitza que, ara per ara, Masquefa segueix pertanyent a l'Anoia, però assumeix que la realitat del municipi està molt més propera a Martorell que a Igualada.

L'Extra Comarcal era una proposta supracomarcal plantejada des d'Igualada, per tant va concebre la comarca com a part imprescindible, i com a territori unificat dins del Penedès, des del començament. Ara bé, en els últims mesos de vida d'aquest mitjà, es va reduir la informació comarcal exclusivament als municipis que van signar el manifest en favor de la Vegueria del Penedès, excloent així els municipis de l'Alta Anoia. Des d'aquell moment el setmanari només considerava comarca de l'Anoia als municipis signants.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca

La Veü, en els seus inicis, considera que existeixen 3 realitats diferenciades, i que el millor que es pot fer per integrar-les és tractar-les a totes de la manera més igualitària possible, sempre tenint en compte que la Conca d'Òdena i la ciutat d'Igualada, per la seva condició de zona més habitada, conformen el nucli informatiu més rellevant.

Regió 7 coneixia les diferents realitats de la comarca, especialment entre el nord i la resta del territori, i les plasmava d'una banda en el Diari d'Igualada, que contenia informació de la Conca d'Òdena, i la secció al Regió 7, que contenia informació de tota la comarca, sense fer distincions sobre els diferents territoris, excepte els municipis de Masquefa i Piera. Després del tancament del Diari d'Igualada, s'ha mantingut la

mateixa política en la secció comarcal, tot i que en els últims s'han incorporat referències a l'Alta Segarra, davant de l'aposta política dels municipis que la componen, cada cop més decidida.

Des de La Bústia es considera que Masquefa pertany a una realitat territorial, social i econòmica diferent a la resta de la comarca de l'Anoia, per tant, no creu que Masquefa hagi de seguir dins d'aquesta comarca, sinó que ha de passar a formar part de l'anomenat Baix Llobregat Nord, amb capital a Martorell. Segons apunten des del mitjà, es tracta d'unir una sèrie de municipis que, tot i formar part de comarques diferents, es troben molt més relacionats entre ells que no amb les seves pròpies capitals de comarca. Per tant, des del mitjà es considera que s'ha de redefinir el territori anoïenc, i incloure, com a mínim Masquefa, dins d'una nova comarca que correspongui a una realitat existent al voltant de Montserrat, l'autovia A-2, i l'activitat econòmica de la zona.

L'Extra Comarcal, de la mateixa manera que els seus mitjans germans, pretenia donar un pas més en el procés de cohesió de la comarca. Des del primer moment es tenia clar que hi havia 3 territoris ben diferenciats a la comarca, i una de les bases del projecte era que, malgrat les diferències, el progrés de la dècada dels 90 havia afavorit la cohesió entre els territoris, especialment amb el Nord i que, per tant s'havia de mantenir la cobertura informativa en aquestes zones.

Som Anoia tenia clar quins eren els límits de la comarca i que calia cohesionar-la, però al mateix temps respectava que es plantejessin futurs canvis territorials, sobretot en la zona de l'Alta Anoia/Alta Segarra. En aquest posicionament hi tenia molt a veure el condicionant ideològic de l'empresa impulsora del mitjà, molt lligada a l'àmbit de l'esquerra alternativa i independentista, en què el replantejament del territori té un paper important.

Anoiadiari.cat concep l'Anoia com una unitat amb 3 realitats, una Conca d'Òdena que genera més informació gràcies a la capital, Igualada; una zona Sud que, per raons d'infraestructures i proximitat, mira més cap a Vilafranca i cap a l'Àrea Metropolitana de Barcelona; i un Nord agrari que té més relacions amb Manresa i Cervera que amb Igualada. La voluntat del diari és cohesionar especialment la Conca d'Òdena amb el Sud, respectant la decisió que finalment prenguin els municipis del Nord de la comarca.

Infoanoia.cat veu l'Anoia com una unitat amb 2 realitats diferents, una que té com a referència l'Àrea Metropolitana i una altra, al Nord, que prefereix la relació amb la Catalunya Central i la Segarra.

Anoia Ràdio concebia la comarca com una suma de municipis, en la línia de la llei de 1987 sobre la divisió territorial de Catalunya. En aquest sentit, refusava el discurs sobre les tres realitats diferents, apostant per la cohesió gràcies al progrés social i econòmic produït durant el període democràtic.

Ràdio Altiplà entenia que el problema del Nord de la comarca venia des del plantejament republicà, i que històricament les relacions socioeconòmiques de la zona no havien mirat cap a Igualada, i seguien sense fer-ho, tot i que havien augmentat. Per tant no considerava els 7 municipis del Nord com a part de l'Anoia, sinó com a comarca pròpia, o en tot cas (a causa del baix nombre d'habitants), com a part de La Segarra.

Ràdio Igualada no va tenir un discurs clar sobre la comarca fins que no en va esdevenir capital, a partir dels anys 80. Des d'aquell moment va defensar la suma de territoris i el major grau de col·laboració entre municipis per acabar amb les diferències que existien durant els primers anys de la democràcia.

Anoia Televisió presentava el mateix discurs que Anoia Ràdio, l'emissora germana, refusant el discurs sobre les diferents realitats i posant èmfasi en el progrés industrial que el Nord ancienc estava experimentant després de la transició.

Canal Taronja considera que existeixen 3 realitats diferenciades, però basa la seva visió en la mateixa línia que el Consell Comarcal de l'Anoia, amb la intenció de reconèixer sense disgregar el territori.

Conca TV és el resultat de les diferències polítiques entre els diferents territoris de la comarca. Fruit d'això, la seva perspectiva era la d'identificar la comarca amb tot allò que sortia de la Conca d'Òdena.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca

La Veu de l'Anoia és un dels mitjans que han estat més actius en aquest sentit, cada any treu un número especial, de caràcter temàtic, en el qual repassa com es

desenvolupa algun aspecte concret en tots els municipis de la comarca. Són molts els suplementes que durant anys s'han venut amb el diari, sovint sobre curiositats històriques, culturals o esportives de la comarca. Actualment, des d'aquest mitjà s'ha engegat l'aplicació per a mòbils i tauletes GuiAnoia, amb la qual es poden consultar ofertes comercials, empresarials, culturals i esportives de la comarca, ja sigui per municipis o per temes.

Regió 7 també ha seguit una política de suplementes especials sobre cultura i història de la comarca. A més, defensen el tractament sense distincions de tots els municipis anoïencs com la millor eina de cohesió possible.

La Bústia, en aquest sentit, no ha realitzat mai cap iniciativa per cohesionar l'Anoia, en línia amb els seus plantejaments sobre la comarca.

L'Extra Comarcal, com a mitjà germà de La Veu de l'Anoia, ha seguit una política molt similar, ampliant els especials i els suplementes, això sí, a l'àmbit del Penedès.

Som Anoia defensava el tractament igualitari dels 3 territoris anoïencs com a forma de cohesionar el conjunt de la comarca. A més, també realitzava, com a mínim, un reportatge pensat en clau anoïenca en cada setmanari, tractant tot el territori. A banda d'aquest plantejament, pretenia ser crític amb la forma que els mitjans sorgits durant la democràcia a l'Anoia havien tractat a l'Alta Anoia/Alta Segarra i a l'Anoia Sud, en benefici d'Igualada i la Conca d'Òdena. Comptava amb col·laboradors de tots 3 territoris.

Anoiadiari.cat ha apostat per la programació cultural i esportiva com a mecanisme per cohesionar la comarca. Segons apunten els seus responsables, en no generar informació política suficient, els altres territoris de la comarca poden sentir-se representats a través d'una tasca d'agenda cultural. D'altra banda, classifica la comarca en Municipis i no en subcomarques.

Infoanoia.cat ha seguit una línia molt similar per tractar de cohesionar la comarca, apostant per una agenda cultural representativa. D'altra banda, un dels actius més importants del diari en aquest aspecte és la cobertura dels resultats esportius de bàsquet, futbol i hoquei patins, modalitats amb molta presència a la comarca.

Anoia Ràdio apostava per programes temàtics per tal d'aconseguir que tots els municipis i territoris anoiencs se sentissin representats. En aquest sentit, la informació esportiva va tenir un pes especial.

Ràdio Altiplà, en conseqüència amb el paper que representava, no pretenia afavorir la cohesió de l'Anoia, sinó la de l'Alta Segarra. Es per això que cobria, gairebé de forma exclusiva, informació sobre els 7 municipis que composarien aquesta hipotètica comarca.

Ràdio Igualada ha volgut reforçar sempre la posició de la ciutat com a capital de l'Anoia. En aquest sentit, sempre ha donat notícies d'abast comarcal que surten des de la ciutat i des del Consell Comarcal, amb seu també a la capital. En ocasions especials (com en el cas de les eleccions), transmet els resultats de la Conca d'Òdena, Calaf, Piera i Masquefa.

Anoia Televisió, seguint la línia dels mitjans germans, apostava per programes temàtics com a eina per arribar a tots els anoiencs a través de la pantalla. Cal destacar el seu programa principal en aquest sentit: *Pobles de l'Anoia*.

Canal Taronja, davant del paper aglutinador que considera que té com a televisió d'abast comarcal, pretén tractar a tots els municipis per igual. Cada setmana es fa un recompte de quantes vegades es parla dels diferents municipis, per garantir un repartiment equànim de l'atenció informativa. D'altra banda, s'intenta cobrir de forma especial les ciutats de Calaf, Masquefa i Piera, entenent que representen a més de 25.000 anoiencs. D'altra banda, aposta per la denominació oficial del Consell Comarcal, en considerar que és la millor forma de mantenir unificat l'esperit de comarca. A l'hora d'afavorir la creació de consensos d'àmbit comarcal, a nivell social i econòmic, aquest mitjà s'ha ofert com a plataforma per als diferents actors que intervenen en aquests acords.

Conca TV apostava per una cobertura informativa completa per tal de refermar la identitat de la Conca d'Òdena. És a dir, defugia de cohesionar la resta de territoris de la comarca.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una veueria per al territori

La Veu de l'Anoia, fins el 2011, es plantejava la comarca com a una unitat territorial de difícil discussió. A partir de les eleccions municipals d'aquell any, i de les reivindicacions per crear una nova comarca que les forces guanyadores portaven en els seus programes, el mitjà es va distanciant de la idea de l'Anoia com a una única comarca. El fet, a més, que aquests pobles no signessin per la Vegueria del Penedès i que apostessin públicament per quedar-se a la Catalunya Central, provoca que el mitjà no inclogui l'Alta Anoia en la secció *Àmbit Penedès*. Des d'aleshores, La Veu segueix cobrint tots els territoris de la comarca, però no descarta que aquesta acabi disgregada en dues unitats. Pel que fa a l'Alta Anoia, s'ha convertit en l'àrea més petita amb espai propi dins del mitjà, en benefici de l'Anoia Sud. Davant d'aquesta possibilitat, des del mitjà s'aposta per una Conca d'Òdena i una Anoia Sud que participin, sota la denominació Anoia, en la Vegueria del Penedès.

El diari Regió 7 es planteja una comarca de l'Anoia que podria dividir-se en 2, si se separa l'Alta Segarra, i fins i tot en 3, si Masquefa passa a formar part del Baix Llobregat Nord. Tot i això, mentre el territori anoienc sigui com l'actual, la secció del diari seguirà essent igual. En els últims anys, s'ha començat a utilitzar la denominació Alta Segarra en les informacions relatives als municipis d'aquesta zona de l'Anoia. D'altra banda, des d'aquest mitjà tots els territoris anoiencs es plantegen com a part de la Vegueria de la Catalunya Central.

La Bústia defensa una comarca nova que inclogui municipis de diverses comarques existents, per tant, és evident que la comarca de l'Anoia que preveu tindrà un nou mapa. S'identifica amb la Catalunya Central.

L'Extra Comarcal plantejava una comarca unificada dins de la Vegueria del Penedès. Tot i això, els qui foren els seus responsables apunten que, en l'actualitat, defensaria els mateixos postulats que La Veu de l'Anoia sobre quins municipis haurien de formar part de l'Anoia i de la Vegueria del Penedès.

Som Anoia no es negava a una comarca diferent a l'actual, però defensava que, mentre seguís vigent el mapa actual, la seva funció era ajudar a la cohesió del territori. En l'àmbit de la quina vegueria havia de pertànyer la comarca, apostava pel Penedès.

Anoiadiari.cat ha estat un dels mitjans que ha canviat la seva visió sobre la comarca i el futur dels territoris que la componen. En aquest sentit, davant les dificultats per arribar als públics de l'Alta Anoia, ha fet una aposta per mantenir la cohesió de la

Conca d'Òdena i l'Anoia Sud, incrementant la seva presència en aquests territoris. Pel que fa a la Vegueria a la qual ha de pertànyer la comarca, no s'aposta per cap en concret, ja que des del diari veuen el desenvolupament de les vegueries com un fet encara llunyà. Això sí, no es plantegen una comarca que no estigui en l'àmbit de Barcelona.

Infoanoia.cat segueix amb la mateixa voluntat que quan va iniciar el seu camí, l'any 2012. No veuen possible la ruptura en 2 de la comarca, ja que, segons apunten, no hi ha un gruix de població suficient a l'Alta Anoia com per aconseguir una situació administrativa mínima.

Ràdio Altiplà defensava la divisió en 2 de l'Anoia i una Alta Segarra en l'àmbit de la Catalunya Central. Fins el seu tancament, el 2014, apostaven per augmentar la relació amb Manresa (i també amb Cervera) en detriment d'Igualada. A més, s'intentava plasmar una visió crítica de les relacions Igualada-Calaf durant la història democràtica de l'Estat.

Ràdio Igualada, com a referència a la capital, defensa una comarca com l'actual, on Igualada pugui exercir la seva capitalitat, inclosa en la província de Barcelona i oberta a l'àrea metropolitana.

Canal Taronja, de moment, aposta pel model de comarca actual, amb 33 municipis. Si en algun moment el mapa arriba a canviar, la línia a seguir és adaptar-se a aquests canvis en el territori. D'altra banda, Canal Taronja és una televisió de l'àmbit de la Catalunya Central, i entén que l'Anoia pertany a aquest àmbit.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris

La Veu té una tirada de 4.000 exemplars setmanals, que es venen en tots els municipis de la comarca. La major part de les vendes, però, es produeix a la Conca d'Òdena, segons expliquen els seus responsables. Aquestes vendes representen un 60% del total aproximadament. La resta es reparteix entre l'Anoia Sud i l'Alta Anoia, essent aquest territori el lloc on menys es venen els exemplars de La Veu. D'altra banda, La Veu compta amb acords de subscripció en tots els ajuntaments de la comarca.

Regió 7 té una tirada d'uns 8.200 exemplars diaris. En els últims anys, ha reduït el nombre d'exemplars que distribueix entre els municipis anoiencs, posant la major part a Calaf i Prats de Rei, a més d'Igualada. Segons expliquen els seus responsables, a la zona Nord de l'Anoia el diari es ven molt millor que a la Conca d'Òdena. Des del diari, s'apunta a la vinculació històrica de Calaf i les seves rodalies amb Manresa. També venen de forma superior a la ciutat de Masquefa. A Igualada, les vendes del diari sempre han estat per sota de les de La Veu de l'Anoia.

La Bústia reparteix 47.000 exemplars entre tots els municipis a on arriba, 4.000 en espais públics i 43.000 bústia a bústia. A la ciutat de Masquefa hi arriben uns 6.000 de mitjana cada mes, però també es reparteixen en espais públics de Piera i Pierola.

L'Extra Comarcal repartia 40.000 exemplars gratuïts, uns 10.000 per a cada comarca, aproximadament. Les zones on tenia més recepció eren el centre i el Sud de l'Anoia, i l'Alt Penedès.

Som Anoia repartia exemplars per subscripció, però no els números no van ser suficients per mantenir el setmanari més de dos mesos. Gairebé tots els subscriptors pertanyien a la Conca d'Òdena i l'Anoia Sud.

Anoiadiari.cat té una difusió de 33.000 usuaris únics mensuals, un 70% dels quals pertanyen, segons els responsables, a la Conca d'Òdena. Segons apunten els responsables, la majoria del públic és igualadí i de la Conca a causa del volum d'informació sobre aquests municipis que hi ha representat.

Infoanoia.cat és el mitjà *online* líder a la comarca, amb 47.000 usuaris únics al mes. Segons els seus responsables, la majoria de les seves visites provenen d'Igualada, Piera, Vilanova del Camí i Calaf.

Ràdio Igualada té la majoria de la seva audiència a la capital anoienca i la Conca d'Òdena. Segons l'última enquesta elaborada pel mateix mitjà a la ciutat, 3 de cada 10 igualadins escolten l'emissora habitualment.

Canal Taronja no té capacitat per aparèixer a l'EGM, però segons l'últim Baròmetre de la Comunicació i la Cultura, era el 4t canal local més vist a la província de Barcelona. Amb un públic potencial de 45.000 llars, una bona manera de comprovar la penetració del nostre mitjà en la comarca és la quantitat de notes de premsa i avisos que ens arriben per cobrir actes des de tots els punts de la comarca. Tot i que la Conca

d'Òdena és on més informació es genera, al canal hi arriben molts avisos de l'Anoia Sud i l'Alta Anoia. A més, es tracta de l'única televisió que fa continguts locals a la comarca.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori

La Veu de l'Anoia va haver d'afrontar, el 2011, un concurs de creditors que va reduir la plantilla a 3 treballadors. Aquest fet ha provocat, juntament amb la situació territorial viscuda amb la Vegueria del Penedès, la pràctica impossibilitat per cobrir els esdeveniments que passen a l'Alta Anoia. La situació ha afavorit que els continguts d'elaboració pròpia es limitin ara a la Conca d'Òdena, Piera i Masquefa, deixant la resta en notes de premsa.

Regió 7 va tancar l'any 2009 la redacció del Passeig Verdaguer d'Igualada. Tot i que el Diari d'Igualada va aguantar fins el 2012 com a suplement del Regió 7 a l'Anoia, el fet que funcionés a base de col·laboracions el va fer perdre pàgines i vendes. Actualment la secció comarcal es fa des de la redacció de Manresa, fet que dificulta la qualitat de les peces.

La Bústia ha reduït de 50.000 a 47.000 el nombre d'exemplars des del seu naixement. A la ciutat de Masquefa aquest setmanari té més presència que La Veu de l'Anoia en nombre d'exemplars.

L'Extra Comarcal, mitjà germà de La Veu, va tancar el 2010 davant de la davallada publicitària i la manca d'ingressos de l'empresa Publicacions Anoia SL.

Som Anoia es va estrenar en temps de crisi i en un format poc habitual. Des del primer moment va comptar amb col·laboradors, però el nombre de subscriptors era insuficient i va haver de tancar dos mesos després. Tot i això, el nombre de col·laboradors del mitjà era prou ampli com per poder mantenir una bona cobertura informativa de la comarca.

Anoiadiari.cat va néixer en plena crisi, i el fet de funcionar amb una plantilla reduïda de menys de 10 treballadors ha provocat serioses dificultats per arribar a tot el territori, ajudant també, segons els seus responsables, a l'aposta per la Conca d'Òdena. Aquesta situació ha fet que utilitzin notes de premsa per acabar de completar la informació sobre el territori.

Infoanoia.cat, que també va sorgir en un moment de crisi, basa molta de la seva informació en notes de premsa, excepte notícies importants de la Conca d'Òdena, Piera, Masquefa i Calaf, en que els professionals del mitjà tenen per norma desplaçar-se al lloc on succeeix la notícia. Tot i això, no es limiten a fer un *copypaste* de les notes de premsa que els arriben, sinó que acostumen a contactar amb els protagonistes o els responsables abans de publicar la notícia, per tal d'afegir declaracions.

Anoia Ràdio, davant de la impossibilitat per competir amb la resta d'emissores, inclosa Ràdio Igualada, va desaparèixer abans de la crisi de 2008, concretament el 2000, en vendre la seva freqüència a RAC 1. La seva infraestructura la va adquirir l'ajuntament de Montbui per crear una ràdio municipal.

Ràdio Altiplà va desaparèixer el 2014 davant les retallades pressupostàries que els ajuntaments de la Mancomunitat Intermunicipal Segarrenca van realitzar des del 2010. Curiosament, a mesura que aquesta ràdio ha reduït el seu pressupost, s'ha intensificat la campanya per l'Alta Segarra en mitjans anoïencs i de la Catalunya Central.

Ràdio Igualada ha mantingut des del 2008 una plantilla de 4 treballadors a jornada completa i 3 a mitja jornada. Actualment compta amb uns 20 col·laboradors habituals que dirigeixen programes o participen en diverses seccions de la programació habitual. Tot i la crisi, des del 2011 s'està avançant en la cobertura d'esdeveniments de la Conca d'Òdena, amb la intenció de potenciar el lideratge d'aquest territori en el conjunt de la comarca, i influir d'aquesta manera en l'obertura de la comarca cap a Barcelona.

Anoia Televisió va desaparèixer el 2008, ja que no podia emetre regularment i no tenia ingressos publicitaris, fent que no tingués una capacitat econòmica per optar a una freqüència de TDT.

Des de Canal Taronja es reconeix que la crisi econòmica afecta a la possibilitat de cobrir tot el territori. Amb 3 treballadors i 5 col·laboradors, això suposa tenir definits quins esdeveniments es volen cobrir. Això implica fer menys informació, però alhora garanteix una millor qualitat i una representació de totes les ciutats de referència de la comarca.

Conca TV va desaparèixer després que els ajuntaments de la Mancomunitat de la Conca d'Òdena no arribessin a un acord sobre quines aportacions pressupostàries havia de fer cadascun. Tot i així, el fet que els serveis de comunicació de tots els ajuntaments treballessin en aquest canal, afavoria la cobertura d'un gran nombre d'esdeveniments en tots els àmbits.

5. CONCLUSIONS

Un cop realitzats els diferents anàlisis sobre cadascun dels mitjans, i després de comparar i contrastar els resultats obtinguts, les conclusions sobre el paper que han tingut els mitjans de comunicació en la construcció d'una identitat comarcal a l'Anoia són les següents:

Els mitjans de comunicació anoïencs no han aconseguit una contribució suficient per cohesionar la totalitat del territori actual de la comarca. Si bé tots, en els seus inicis, van apostar per cohesionar el territori de la comarca i transformar-se en espais on tots els anoïencs se sentissin representats, no han pogut consolidar aquestes intencions. Tot i que la seva acceptació al centre i el Sud de la comarca ha estat bona, en la zona Nord no han aconseguit els objectius que es proposaven quan van aparèixer. És evident que aquesta situació no és fruit d'un sol motiu, sinó que és la suma de diversos factors, històrics, socioeconòmics, i del desenvolupament dels propis mitjans en el territori.

D'una banda, tots els mitjans de comunicació de la comarca sempre han partit de la base que l'Anoia té tres realitats diferents, dos d'elles molt metropolitanes, i una agrària i estretament lligada a la Catalunya Central. Lluny d'atemorir els mitjans, aquesta diversitat territorial ha fet que, durant anys, aquests hagin apostat per utilitzar la informació local com a mètode de cohesió a la comarca. Ara bé, des de la dècada dels 2000, la pròpia visió dels mitjans sobre la comarca ha canviat. Dels 7 mitjans analitzats que segueixen en actiu, 3 (La Veu de l'Anoia, Anoiadiari, La Bústia) plantegen obertament una comarca de l'Anoia que prescindeixi dels municipis del Nord, en el cas dels dos primers, i una comarca de l'Anoia amb menys municipis per la zona Sud, que s'unirien al Baix Llobregat Nord, en el cas de La Bústia. Resulta també significatiu que, dels 4 restants, Regió 7, Infoanoia, Ràdio Igualada i Canal Taronja Anoia, no descartin una hipotètica divisió del territori anoïenc en un futur.

D'altra banda, existeix entre els mitjans una tendència a centralitzar en Igualada i la Conca d'Òdena el gruix d'informació local que s'hi dedica. Resulta obvi que Igualada genera un gran volum d'informació a causa del seu volum d'habitants i la seva activitat econòmica respecte la resta de territoris, però les dades de l'anàlisi de contingut mostren una desproporció territorial que va més enllà de la quantitat d'informació que es genera en els municipis. En aquest sentit, les dades mostren una aposta,

corroborada pels responsables, per la Conca d'Òdena i l'Anoia Sud a nivell de cobertura informativa, mentre que l'Alta Anoia queda molt lluny d'assolir la mateixa representació mediàtica, ni tan sols a una representació proporcionada. Canal Taronja Anoia destaca, en aquest sentit, com el mitjà més equànim en termes de representació dels territoris. A més, en els mitjans que segueixen apostant per una Anoia unida, aquesta tendència a centralitzar també va en la línia de la resta, amb una Igualada i una Conca d'Òdena predominant sobre la resta.

Les dades de difusió i vendes recolzen la teoria que aquestes realitats no han aconseguit cohesionar-se, doncs els mitjans comarcal tenen uns pitjors nivells de difusió i vendes en la zona Nord de la comarca, mentre que a la Conca d'Òdena i en gran part de l'Anoia Sud són referents. Sembla, doncs, que el Nord de l'Anoia no se sent prou representat pels mitjans anoiencs.

Els mitjans sorgits com a crítica als vicis que havien adquirit els mitjans tradicionals anoiencs, especialment els *online*, han acabat tenint els mateixos problemes que els tradicionals pel que fa a qualitat del contingut publicat i grau de cobertura del territori.

Els mitjans pròpiament comarcals no han aconseguit ser els referents per a tota la comarca, tot i utilitzar un discurs integrador sobre els territoris, utilitzant la nomenclatura oficial però també amb certa sensibilitat, especialment cap al Nord. És probable que aquesta sigui la demostració que la nomenclatura Alta Anoia no ha funcionat com es preveia en els territoris que la componen.

Curiosament, els mitjans supracomarcals són els qui han cregut més en el concepte de l'Anoia tal com la coneixem. Tant Regió 7, Canal Taronja Anoia, i L'Extra Comarcal no fan distincions entre els territoris a nivell discursiu, i aposten per una comarca unificada.

Les iniciatives mediàtiques de caràcter públic han suposat una contribució a la disgregació del territori, i un fracàs per a la comarca com a tal, a causa de la falta de negociació dels consistoris implicats.

Les iniciatives de cohesió comarcal, tant a nivell de continguts i discurs com a nivell de productes especials, s'han demostrat insuficients per complir amb aquest objectiu. Només l'esport ha estat una eina amb suficient capacitat aglutinadora dins dels mitjans

com per ajudar a la millor interacció entre territoris, tot i que per si sola segueix essent insuficient.

Existeix una divisió entre els mitjans sobre quina ha de ser la vegueria a la qual pertanyi la comarca. Dels 7 actualment en actiu, 3 aposten per incorporar l'Anoia a la Vegueria de Barcelona, 3 per la Catalunya Central i 1 per la Vegueria del Penedès.

La crisi econòmica ha afectat negativament la capacitat de cobertura del territori, però aquesta ja era deficient abans. A causa de les dificultats habituals que els mitjans locals han patit des del principi del període democràtic fins l'actualitat, la cobertura de tot el territori anoïenc s'ha vist afectada, i en gran mesura ha influït en la decisió d'apostar informativament pel centre i el Sud de la comarca.

En definitiva, les conclusions que ens aporten els diferents resultats demostren que, a partir d'unes realitats històriques molt arrelades, en especial al Nord del territori, han dificultat la tasca dels mitjans de comunicació per donar una identitat forta i cohesionada a l'Anoia, ja que una part important d'aquest territori no els ha sentit com a mitjans de referència, amb l'excepció televisiva de Canal Taronja. El centralisme mediàtic d'Igualada i la Conca d'Òdena també ha suposat un handicap afegit a les realitats ja de per sí complicades, doncs resulta difícil que en un municipi com Calaf, fins el 2001 precàriament comunicat amb Igualada, arrelhi una publicació que parli essencialment d'Igualada i deixi de banda Manresa, la ciutat de referència per a molts calafins i anoïencs del Nord. Finalment, la pròpia actitud d'uns mitjans que han acabat resignant-se a les realitats existents, després d'anys d'infructuoses iniciatives periodístiques i empresarials per articular un sentiment de pertinença a l'Anoia en tots els territoris d'aquesta tampoc ha ajudat.

Sembla, doncs, que la Conca d'Òdena i l'Anoia Sud, excepte Masquefa, són els territoris on més ha arrelat aquest sentiment, i és evident que en la creació d'aquest sentiment hi ha contribuït l'aposta dels mitjans anoïencs per aquests dos territoris. Caldrà veure com es desenvolupen les coses al Nord, on, ara per ara, existeix una majoria de municipis disposats a esdevenir una nova comarca. L'Anoia doncs, sembla avocada al canvi territorial, davant del fracàs evident en l'intent d'incloure, a nivell jurídic-administratiu, polític, socioeconòmic, i també mediàtic, com s'ha pogut comprovar en aquest TFG, la històrica Alta Segarra dins de la comarca.

6. BIBLIOGRAFIA

6.1. Llibres

Burgueño, J (2003). *Història de la divisió comarcal*. Barcelona, Rafael Dalmau Editor.

Mir, J (1991). *La reforma del règim local a Catalunya*. Barcelona, Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Tajfel, H (1981). *Grupos humanos y categorías sociales*. Barcelona, Herder.

Tuan, Y (2007). *Topofilia*. Barcelona, Melusina.

6.2. Articles de revistes

Aldomà, I (2012). *Pla d'Urgell, identitat i projecte*. Mascançà: revista d'estudis del Pla d'Urgell, nº 3, 9-17

Dalmau, A (1987). *A propòsit de l'Anoia*. Arrel, nº18, 4-6, abril

Larrain, J (2003). *El concepto de identidad*. Revista FAMECOS. nº21, 30-42, agost

López, Ò (2012). *30 anys de televisió local a l'Anoia*. Revista d'Igualada, nº40, abril

Mas, J (2004). *Apunts històrics de l'Alta Segarra*. L'Altiplà de Calaf, nº4, 11-12, juliol

Mir, J (2003). *L'organització territorial de Catalunya*. FRC Revista de debat polític, nº6, abril

Sanclimens, X (2007). *Perspectives de l'organització territorial local a Catalunya*. Activitat Parlamentària, nº12, 31-41

Solé, J (1987). *L'Anoia: Territori, població i identitat comarcal*. Arrel, 6-24, nº18, abril

6.3. Informes

Informe sobre la revisió del model territorial de Catalunya. Barcelona: Parlament de Catalunya, 2001.

Baròmetre de la Comunicació i la Cultura. Barcelona: FUNDACC, 2011.

6.4. Llocs web

Vilaprinçó, F (2010). *L'Alta Segarra planteja desvincular-se de l'Anoia per resoldre un greuge històric.* Regió 7. (recuperat des de <http://www.regio7.cat/anoia/2010/01/28/anoia-lalta-segarra-planteja-desvincularse-lanoia-resoldre-greuge-historic/66176.html>)

Cuadras, J (2014). *Reunions inexistents.* Anoiadiari. (recuperat des de <http://anoiadiari.cat/jordi-cuadras/reunions-inexistents/>)

(2014). *L'Alta Segarra podria ser comarca el 2015.* Anoiadiari. (recuperat des de <http://anoiadiari.cat/societat/alta-segarra-podria-comarca-2015/>)

(2015). *El Sí guanya a la consulta del Moianès.* Vilaweb. (recuperat des de <http://www.vilaweb.cat/noticia/4237061/20150322/quanya-consulta-moianes.html>)

Associació Mitjans d'Informació de Comunicació (2015). (recuperat des de <http://www.amic.media/>)

Institut d'Estadística de Catalunya (2015). (recuperat des de <http://www.idescat.cat>)

Descobreix Catalunya (2015). (recuperat des de <http://www.vegueries.com/>)

Real Academia Española (2015). (recuperat des de <http://lema.rae.es/drae/srv/search?key=identidad>)

6.5. Normativa legal

Catalunya. Llei 4/2011, del 8 de juny, de modificació de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries. *DOGC*.

Catalunya. Llei 6/1987 de la organització territorial de Catalunya. *DOGC*.

ANNEX

1. Fitxes de contingut (resum)

ANOIADIARI (13/04/2015 al 20/04/2015)

Nº de municipis anoiencs que apareixen	10
--	----

Nº de peces que ocupa cada municipi	
Igualada	42
Vilanova del Camí	3
Montbui	1
Òdena	5
La Pobla de Claramunt	1
Jorba	
Carme	
Orpí	
Miralles	
La Llacuna	
Argençola	
Copons	
Veciana	
Rubió	
Sant Martí de Sesgueioles	
Calaf	2
Prats de Rei	
Calonge de Segarra	
Pujalt	1
Capellades	
Vallbona d'anoia	
Piera	
Masquefa	
Pierola	2
La Torre de Claramunt	
Castellfollit de Riubregòs	
Castellolí	
El Bruc	
Bellprat	
Montmaneu	1
Sant Martí de Tous	1
Sant Pere Sallavinera	
Cabrera d'anoia	

Nº de peces i pàgines que es dediquen en cada subcomarca	
Conca d'Òdena	52 peces
Alta Segarra / Alta Anoia	4 peces
Anoia Sud / Baix Llobregat Nord	3 peces

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència	
Igualada	42
Calaf	2
Piera	
Masquefa	

Nº de municipis anoiencs que apareixen	14
--	----

Nº de peces que ocupa cada municipi	
Igualada	14
Vilanova del Camí	11
Montbui	6
Òdena	1
La Pobla de Claramunt	1
Jorba	1
Carme	
Orpí	
Miralles	
La Llacuna	
Argençola	
Copons	
Veciana	
Rubió	
Sant Martí de Sesgueioles	
Calaf	2
Prats de Rei	
Calonge de Segarra	
Pujalt	
Capellades	2
Vallbona d'anoia	1
Piera	2
Masquefa	
Pierola	1
La Torre de Claramunt	1
Castellfollit de Riubregòs	
Castellolí	
El Bruc	1
Bellprat	
Montmaneu	
Sant Martí de Tous	1
Sant Pere Sallavinera	
Cabrera d'anoia	

Nº de peces i pàgines que es dediquen en cada subcomarca	
Conca d'Òdena	34 peces
Alta Segarra / Alta Anoia	2 peces
Anoia Sud / Baix Llobregat Nord	9 peces

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència	
Igualada	14
Calaf	2
Piera	2
Masquefa	

L'EXTRA COMARCAL (26/05/2010 al 30/06/2010. 1 exemplar setmanal) 56 pàgines.

Nº de pàgines dedicades a la comarca (supracomarcal):

Extra 1	Extra 2	Extra 3	Extra 4	Extra 5	Extra 6
7	8	10	7	6	7

Nº de municipis anoiencs que apareixen

Extra 1	Extra 2	Extra 3	Extra 4	Extra 5	Extra 6
12	13	11	9	10	12

Nº de peces que ocupa cada municipi

	Extra 1	Extra 2	Extra 4	Extra 5	Extra 6
Igualada	17	17	16	9	7
Vilanova del Camí	4	6	2	2	4
Montbui	1	3		1	1
Òdena	2	1	2		2
La Pobla de Claramunt	1	1		2	1
Jorba					
Carme	2	2	1	3	
Orpí					
Miralles	1	1			1
La Llacuna				2	1
Argençola					
Copons					
Veciana			1		
Rubió					
Sant Martí de Sesgueioles					
Calaf			3	2	2
Prats de Rei					
Calonge de Segarra	1	1			
Pujalt	1	1			
Capellades	2	4			3
Vallbona d'anoia					1
Piera	3	7	3	6	4
Masquefa				1	
Pierola				1	1
La Torre de Claramunt		2			
Castellfollit de Riubregòs					
Castellolí			1		
El Bruc					
Bellprat					
Montmaneu					
Sant Martí de Tous	1				
Sant Pere Sallavinera					
Cabrera d'Anoia					

Nº de peces i pàgines que es dediquen a cada subcomarca

	Extra 1	Extra 2	Extra 4	Extra 5	Extra 6
Conca d'Òdena	25 peces	28 peces	20 peces	14 peces	15 peces
Alta Segarra/Alta Anoia	2 peces	2 peces	4 peces	2 peces	2 peces
Anoia Sud/Baix Llobregat Nord	12 peces	16 peces	5 peces	13 peces	11 peces

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència					
	Extra 1	Extra 2	Extra 4	Extra 5	Extra 6
Igualada	17	17	16	9	7
Calaf		7	3	2	2
Piera	3	4	3	6	4
Masquefa				1	

LA BÚSTIA (11/2014 al 05/2015. 1 exemplar mensual) 24 pàgines.

Nº de pàgines dedicades a la comarca (supracomarcals)						
La Bústia 1	La Bústia 2	La Bústia 3	La Bústia 4	La Bústia 5	La Bústia 6	La Bústia 7
1	1	1	1	1	1	1

Nº de municipis anoiencs que apareixen						
La Bústia 1	La Bústia 2	La Bústia 3	La Bústia 4	La Bústia 5	La Bústia 6	La Bústia 7
1	1	1	1	1	1	1

Nº de peces que ocupa cada municipi							
	La Bústia 1	La Bústia 2	La Bústia 3	La Bústia 4	La Bústia 5	La Bústia 6	La Bústia 7
Igualada							
Vilanova del Camí							
Montbui							
Òdena							
La Pobla de Claramunt							
Jorba							
Carme							
Orpí							
Miralles							
La Llacuna							
Argençola							
Copons							
Veciana							
Rubió							
Sant Martí de Sesgueioles							
Calaf							
Prats de Rei							
Calonge de Segarra							
Pujalt							
Capellades							
Vallbona d'anoia							
Piera							
Masquefa	2	4	3	4	4	4	4
Pierola							
La Torre de Claramunt							
Castellfollit de Riubregòs							
Castellolí							
El Bruc							
Bellprat							
Montmaneu							

Sant Marti de Tous							
Sant Pere Sallavinera							
Cabrera d'Anoia							

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència

	La Bústia 1	La Bústia 2	La Bústia 3	La Bústia 4	La Bústia 5	La Bústia 6	La Bústia 7
Igualada							
Calaf							
Piera							
Masquefa	2	4	3	4	4	4	4

LA VEU DE L'ANOIA (30/01/2015 al 13/03/2015. 1 exemplar setmanal) 64 pàgines

Nº de municipis anoiencs que apareixen

La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
13	10	13	23	13	14	18

Nº de peces que ocupa cada municipi

	La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
Igualada	44	45	46	62	54	53	74
Vilanova del Camí	6	6	8	6	5	5	7
Montbui	8	7	4	6	4	7	8
Òdena	6	3		2	2	1	1
La Pobla de Claramunt	2		2	4	4	4	1
Jorba					1		
Carme	2		1	1		3	3
Orpí				3			1
Miralles							
La Llacuna	2	1		1			1
Argençola					1		
Copons							
Veciana				1		1	1
Rubió				1			
Sant Marti de S.				1			1
Calaf	4	3	7	6	6	3	7
Prats de Rei							1

Calonge de Segarra						2	1
Pujalt				1			
Capellades	4	4	4	4		4	5
Vallbona d'anoia			1	1	1		
Piera	5	5	2	4	2	3	4
Masquefa	1	2	1	3	5	4	5
Pierola	1	2	1	1	1	1	2
La Torre de Claramunt				1			
Castellfollit de R.				1			
Castellolí							
El Bruc	1			1			
Bellprat							
Montmaneu			1	1			
Sant Marti de Tous			1		1	1	1
Sant Pere Sallavinera				1			1
Cabrera d'Anoia							

Nº de peces i pàgines que es dediquen a cada subcomarca

	La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
Conca d'Òdena	16	12	11	17	17	16	19
Alta Segarra/Alta Anoia	1	1	3	2	2	1	1
Anoia Sud/Baix Llobregat N.	4	3	3	5	2	4	6

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència

	La Veu 1	La Veu 2	La Veu 3	La Veu 4	La Veu 5	La Veu 6	La Veu 7
Igualada	44	45	46	62	54	53	74
Calaf	4	3	7	6	6	3	7
Piera	5	5	2	4	2	3	4
Masquefa	1	2	1	3	5	4	5

REGIÓ 7 (07/05/2015 al 13/05/2015. 1 exemplar diari) 48 pàgines.

Nº de pàgines dedicades a la comarca (supracomarçals)						
Regió7 1	Regió7 2	Regió7 3	Regió7 4	Regió7 5	Regió7 6	Regió7 7
1	1	0	1	0	1	1

Nº de municipis anoiencs que apareixen						
Regió7 1	Regió7 2	Regió7 3	Regió7 4	Regió7 5	Regió7 6	Regió7 7
2	1	2	1	2	2	1

Nº de peces que ocupa cada municipi							
	Regió7 1	Regió7 2	Regió7 3	Regió7 4	Regió7 5	Regió7 6	Regió7 7
Igualada	7		1	2	1	3	3
Vilanova del Camí						1	
Montbui					1		
Òdena	1						
La Pobla de Claramunt			1				
Jorba							
Carme							
Orpí							
Miralles							
La Llacuna							
Argençola							
Copons							
Veciana							
Rubió							
Sant Martí de Sesgueioles							
Calaf							
Prats de Rei		1					
Calonge de Segarra							
Pujalt							
Capellades							
Vallbona d'anoia							
Piera							
Masquefa							
Pierola							
La Torre de Claramunt							
Castellfollit de Riubregòs							
Castellolí							
El Bruc							
Bellprat							
Montmaneu							
Sant Martí de Tous							
Sant Pere Sallavinera							
Cabrera d'Anoia							

Nº de peces i pàgines que es dediquen a cada subcomarca							
	Regió7 1	Regió7 2	Regió7 3	Regió7 4	Regió7 5	Regió7 6	Regió7 7
Conca d'Òdena	8 peces		2 peces	2 peces	2 peces	4 peces	3 peces
Alta Segarra/Alta Anoia		1 peça					
Anoia Sud/Baix Llobregat N.							

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència							
	Regió7 1	Regió7 2	Regió7 3	Regió7 4	Regió7 5	Regió7 6	Regió7 7
Igualada	7		1	2	1	3	3
Calaf							
Piera							
Masquefa							

SOM ANOIA (04/12/2012 al 18/01/2013. 1 exemplar setmanal). 36 pàgines.

Nº de municipis anoiencs que apareixen						
SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
17	14	15	15	14	13	16

Nº de peces que ocupa cada municipi							
	SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
Igualada	13	10	11	19	15	12	9
Vilanova del Camí	4	3	3	5	4	6	4
Montbui	1	2	1	1	3	3	3
Òdena	1	3	2	2	1	4	1
La Pobla de Claramunt	2	2	2	1	2	1	2
Jorba	1	1	2		1	1	2
Carme			1			1	1
Orpí							
Miralles							
La Llacuna				1			
Argençola		1			2		1
Copons	1						
Veciana		1		1			
Rubió							1
Sant Martí de Sesgueioles							
Calaf	4	2	2	3	4	1	3
Prats de Rei	1	1	1	2	1	2	1
Calonge de Segarra							
Pujalt	1		1				

Capellades	2			3			
Vallbona d'anoia	1			2		1	1
Piera	3	4	3	4	2	2	3
Masquefa	3	1	2	2	5	1	2
Pierola	2	1	1	1			1
La Torre de Claramunt	1		1			1	
Castellfollit de Riubregòs							
Castellolí	1	1			1		
El Bruc							
Bellprat							
Montmaneu							
Sant Marti de Tous					1		1
Sant Pere Sallavinera							
Cabrera d'Anoia					1		

Nº de peces/pàgines que es dediquen a cada subcomarca

	SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
Conca d'Òdena	22 peces	21 peces	21 peces	28 peces	26 peces	27 peces	21 peces
Alta Segarra/Alta Anoia	7 peces	5 peces	4 peces	6 peces	7 peces	3 peces	5 peces
Anoia Sud/Baix Llobregat N.	13 peces	7 peces	8 peces	13 peces	10 peces	6 peces	10 peces

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència

	SA 1	SA 2	SA 3	SA 4	SA 5	SA 6	SA 7
Igualada	13	10	11	19	15	12	9
Calaf	4	2	2	3	4	1	3
Piera	3	4	3	4	2	2	3
Masquefa	3	1	2	2	5	1	2

RÀDIO IGUALADA (01/05/2015 al 08/05/2015)

Nº de municipis anoiencs que apareixen 8

Nº de peces que ocupa cada municipi

Igualada	
Vilanova del Camí	2
Montbui	1
Òdena	1
La Pobla de Claramunt	1
Jorba	
Carme	
Orpí	
Miralles	
La Llacuna	
Argençola	
Copons	
Veciana	
Rubió	
Sant Martí de Sesgueioles	
Calaf	2
Prats de Rei	

Calonge de Segarra	
Pujalt	
Capellades	1
Vallbona d'anoia	
Piera	3
Masquefa	2
Pierola	
La Torre de Claramunt	
Castellfollit de Riubregòs	
Castellolí	
El Bruc	
Bellprat	
Montmaneu	
Sant Marti de Tous	
Sant Pere Sallavinera	
Cabrera d'anoia	

Nº de peces que es dediquen en cada subcomarca	
Conca d'Òdena	5 peces
Alta Segarra / Alta Anoia	2 peces
Anoia Sud / Baix Llobregat N.	6 peces

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència	
Igualada	
Calaf	2
Piera	3
Masquefa	2

CANAL TARONJA ANOIA (01/05/2015 al 08/05/2015)

Nº de municipis anoiencs que apareixen	16
--	----

Nº de peces que ocupa cada municipi	
Igualada	20
Vilanova del Cami	6
Montbui	6
Òdena	1
La Pobla de Claramunt	2
Jorba	
Carme	2
Orpí	
Miralles	
La Llacuna	
Argençola	
Copons	
Veciana	
Rubió	
Sant Marti de Sesgueioles	
Calaf	9
Prats de Rei	3
Calonge de Segarra	

Pujalt	1
Capellades	4
Vallbona d'anoia	
Piera	9
Masquefa	6
Pierola	2
La Torre de Claramunt	3
Castellfollit de Riubregòs	
Castellolí	1
El Bruc	
Bellprat	
Montmaneu	
Sant Martí de Tous	1
Sant Pere Sallavinera	
Cabrera d'Anoia	

Nº de peces i pàgines que es dediquen en cada subcomarca	
---	--

Conca d'Òdena	35 peces
Alta Segarra / Alta Anoia	13 peces
Anoia Sud / Baix Llobregat N.	28 peces

Nº de peces que es dediquen a les ciutats de referència	
--	--

Igualada	20
Calaf	9
Piera	9
Masquefa	6

2. Fitxes Anàlisi del discurs

Mitjà: *LA VEU DE L'ANOIA*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'Anoia):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, etc.

Mitjà: *REGIÓ 7*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena, Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat.

Mitjà: *L'EXTRA COMARCAL*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat.

Mitjà: *SOM ANOIA*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat.

Mitjà: *INFOANOIA.CAT*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat.

Mitjà: ANOIADIARI.CAT

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat.

Mitjà: *CANAL TARONJA ANOIA*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena, Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, etc.

Mitjà: *ANOIA RÀDIO*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, etc.

Mitjà: *ANOIA TELEVISIÓ*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, etc.

Mitjà: *RÀDIO IGUALADA*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/*Baix Llobregat Nord* o *Pla de Montserrat*

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, etc.

Mitjà: *RÀDIO ALTIPLÀ*

Divisió del territori:

Municipis/Subcomarques

Ús del terme *Anoia* per a tot el territori que comprenen els municipis de la comarca o ús de les denominacions concretes per a cada subcomarca (en els mitjans de fora de la comarca que abasten també l'*Anoia*):

Anoia/Subcomarques concretes

Ús dels termes *Conca d'Òdena*, *Anoia Sud* i *Alta Segarra/Alta Anoia* o ús del terme *Anoia* (en els mitjans pròpiament comarcals):

Anoia/Subcomarques

Ús dels termes *Alta Segarra* o *Alta Anoia*, i ús dels termes *Anoia Sud* o *Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Alta Segarra/Alta Anoia, Anoia Sud/Baix Llobregat Nord o Pla de Montserrat

Ús del terme *Penedès* o *Anoia Sud/Baix Llobregat Nord/Pla de Montserrat*:

Penedès/Anoia Sud, etc.

3. Entrevistes en profunditat

JORDI PUIGGRÒS (Publicacions Anoia SL.)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

La Veu de l'Anoia va néixer el 1982, juntament amb Anoia Ràdio i Anoia Televisió, es volia crear un espai comunicatiu a nivell comarcal. Des del primer moment volíem traspasar límits, que fins aleshores estaven marcats pel Diari d'Igualada i les poblacions veïnes, i així arribar a tota la comarca amb un diari en paper. Els primers números del diari que vam editar rebien el nom de *El Periòdic de l'Anoia*, després van passar a dir-se *Aiona*, per jugar amb el nom de la comarca, i finalment La Veu de l'Anoia. Volíem ser la referència, pel que fa a mitjans en paper, per a tota la comarca, expandint-nos per tot el territori anoïenc planificat per la Generalitat Republicana els anys 30. D'aquesta manera es volia donar una continuïtat territorial i mediàtica amb l'últim període democràtic viscut a l'Espanya abans de la Transició, i això passava per una aposta per la divisió comarcal establerta el 1936 i per cobrir aquesta àrea informativament. Anoia Ràdio igual que La Veu de l'Anoia i Anoia Televisió, pretenia transformar-se en la referència radiofònica de tots els municipis anoïencs, intentant superar Ràdio Igualada, que era el nostre rival a batre. A més de cobrir l'actualitat, es volia fer una feina de divulgació del territori i de la seva història, es volia ensenyar l'Anoia per tal que els anoïencs l'anessin coneixent. En l'àmbit esportiu, i sobretot amb el tema del futbol, es va realitzar una aposta important per cobrir els resultats dels equips anoïencs, ja que era una bona forma de guanyar oients als quals només amb notícies polítiques i socials era difícil arribar.

Anoia Televisió va ser la tercera branca de l'aposta mediàtica de l'empresa. En un primer moment, la freqüència d'Anoia Televisió va servir per emetre els primers programes de TV3, de forma alegal, mentre no es creava la infraestructura necessària a la comarca, ubicada a la Tossa de Montbui.

Sobre, l'Extra, vam decidir jugar-nos-la amb una Anoia amb 33 municipis a la Vegueria del Penedès, i la nostra aportació a la causa va ser un diari, fet des d'Igualada, que cobrís totes les comarques de la vegueria.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

El 1982, consideràvem que existeixen 3 realitats diferenciades, i que el millor que es podia fer per integrar-les era tractar-les a totes de la manera més igualitària possible, sempre tenint en compte que la Conca d'Òdena i la ciutat d'Igualada, per la seva

condició de zona més habitada, generen molta més informació, molt per sobre de la resta. Tots els nostres mitjans defensaven una Anoia que només fos pensada com a suma de municipis, per poder així començar a deixar enrere les comarques històriques i totes aquestes coses. Quan vam treure l'Extra, anàvem amb la mateixa mentalitat, fins que el vam haver de tancar.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

És possible que siguem el mitjà que més iniciatives ha fet en aquest aspecte, com a mínim des de la democràcia. Hem intentat mantenir sempre un alt grau d'imaginació a l'hora de pensar iniciatives. Vam publicar un especial un cop a l'any durant molt de temps. Acostumaven a ser reculls de fotos de la comarca, suplement amb guies per a l'estiu. Aquest any hem creat una aplicació per mòbils, GuiAnoia, per intentar crear sinèrgies entre el teixit empresarial i comercial de la comarca. Amb la ràdio i la televisió seguïem la mateixa estratègia, programes temàtics, sobretot amb la televisió.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

La majoria de les nostres vendes, un 60% més o menys, les fem a Igualada i la Conca d'Òdena. La resta es reparteixen entre l'Anoia Sud i l'Alta Anoia. A l'Anoia Sud tenim bones dades a Capellades i Vallbona, mentre que al Nord, Calaf té unes vendes discretes, per darrere del Regió 7, un dels nostres competidors principals a la zona. L'Extra tenia molt bona difusió a la comarca, però com sempre, al Nord fluïxjava.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

La nostra manera de pensar l'Anoia canvia a partir del 2011. Després d'una reducció de plantilla molt dràstica, després d'haver de tancar l'Extra, ja sense la ràdio ni la televisió, veiem que per molt que fem, els municipis de l'Alta Anoia no es troben a gust, i això es nota quan veiem que no som la referència informativa. Per acabar-ho d'enllestir, els nous governs municipals recuperen la reivindicació de l'Alta Segarra i es neguen a firmar el manifest per la Vegueria del Penedès. A partir, d'aquí, tot i que seguim explicant el que es fa a l'Alta Anoia, hem posat el focus en la meitat i el Sud com a part de l'àmbit Penedès, donant-los més pes informatiu en el nostre setmanari. Si ara tinguéssim l'Extra, ja no cobriríem notícies de l'Alta Anoia.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

A nosaltres la crisi ens va afectar de ple, i això que ja no teníem la ràdio i la televisió estava molt poc utilitzada. D'una plantilla de 20 persones vam passar a 3. Això limita moltíssim a l'hora de cobrir la informació amb una certa qualitat, i ens ha fet replantejar-nos molt més els llocs a on anem a cobrir notícies. Ara mateix prioritzem la Conca, Piera, Masquefa i Capellades.

JORDI CUADRAS (Canal Taronja)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

Canal Taronja Anoia va néixer després de la reforma de la TDT local de 2010. Les antigues televisions municipals que emetien en analògic, de forma *alegal*, van quedar fora del repartiment de les noves freqüències, i a la comarca de l'Anoia van aparèixer 4 noves televisions amb llicència TDT: Conca TV (pública), Canal Català Anoia (privada), 25 tv (privada) i Canal Taronja (privada).

Desenvolupament del mitjà en la comarca, així com de la seva concepció del territori.

Sempre hem intentat mantenir una línia ascendent, cada cop fem més informació de tots els punts de la comarca. En els nostres inicis ens centràvem molt en Igualada i les seves rodalies, però hem anat ampliant la nostra cobertura, no només en els informatius, sinó també en la resta de la programació.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

L'Anoia és una comarca estranya, va sorgir als anys 30, basada en el Partit Judicial d'Igualada. Ja en el moment de la seva creació va ajuntar territoris amb realitats diferents a tots els nivells. Amb l'arribada de la democràcia i l'autonomia es va tornar a apostar pel mapa dels anys 30, amb la desaprovaçió dels municipis del Nord de la comarca. A partir d'aquí, a nivell institucional s'ha apostat per una denominació concreta per representar aquestes realitats, així com una major presència dels serveis a les zones més allunyades, i una diversificació econòmica del Nord, tradicionalment agrari. Nosaltres seguim en aquesta línia d'actuació, intentant arribar a tot arreu.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

Som conscients del paper aglutinador que tenim com a televisió d'abast comarcal, i el nostre objectiu en aquest sentit és tractar a tots els municipis per igual. Cada setmana fem un recompte de quantes vegades hem parlat dels diferents municipis, per garantir un repartiment equànim de l'atenció informativa. A més, intentem cobrir de forma especial les ciutats de Calaf, Masquefa i Piera, ja que representen ciutats de referència per a molts anoiencs. La nostra aposta per cohesionar la comarca és aquesta, que tothom que ens miri se senti representat amb els continguts de proximitat que oferim. A l'hora d'afavorir la creació de consensos d'àmbit comarcal, a nivell social i econòmic,

sempre hem apostat per ser una plataforma per als diferents actors que intervenen en aquests consensos.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

Com no tenim capacitat per ser sondejats per l'EGM, ens devíem al Baròmetre de la Comunicació i la Cultura, que ja no es fa. En el de 2011, el nostre canal era el 4t més vist de tota la província de Barcelona entre les televisions locals. D'altra banda, una bona manera de comprovar la penetració del nostre mitjà en la comarca és la quantitat de notes de premsa i avisos que ens arriben per cobrir actes des de tots els punts de la comarca. Òbviament la Conca d'Òdena és on més informació es genera, però ens arriben molts avisos de l'Anoia Sud i l'Alta Anoia. A més, som l'única televisió que fa continguts locals a la comarca, ja que les altres han tancat.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

Actualment, ens plantejem una comarca de l'Anoia unificada, com l'actual, amb 33 municipis, i tenim clar que hi ha 3 territoris diferenciats dins d'aquesta unitat. Apostem per la denominació oficial del Consell Comarcal perquè és la millor forma de mantenir aquest esperit de comarca unificat. A més, Canal Taronja és una televisió de l'àmbit de la Catalunya Central, per tant entenem que l'Anoia pertany a aquest àmbit. Si en algun moment el mapa arriba a canviar, nosaltres ens adaptarem a aquests canvis en el territori, però de moment apostem pel model de comarca actual.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

És evident que la crisi afecta. A més, amb una plantilla reduïda com la nostra, on som 3 treballadors i 5 col·laboradors, hem de tenir clar quins esdeveniments volem cobrir. Això implica fer menys informació, però alhora garanteix una millor qualitat de tot el que emetem.

ALBERT MATEU (Som Anòia)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

La idea de crear Som Anòia va sortir d'una necessitat que teníem les 3 persones fundadores de l'empresa editora. Tots érem periodistes, centrats en la proximitat i els continguts locals, però vèiem que la premsa local de l'Anòia no funcionava com ho havia de fer. Vèiem que la majoria d'informació que es feia eren notes de premsa una mica editades, en especial la informació que sortia de fora d'Igualada. Nosaltres enteníem que per arribar a la gent de tota la comarca, els continguts havien d'estar fets estant sempre on passava la notícia, per tenir una certa qualitat. Per a una persona de Calaf no tindrà cap valor afegit comprar un producte que has copiat i enganxat des d'un mail que t'envia algun cap de premsa. A més, vam apostar per una forma nova de consumir la informació, a través d'un setmanari de subscripció.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

Nosaltres sempre vam tenir clar que la comarca tenia unes realitats molt marcades, i que el millor que podíem fer era reconèixer-les tal com eren, sense imposar res a ningú, ni cap nom fet a mida des d'Igualada. Vam decidir, per exemple, parlar d'Alta Segarra, perquè sabíem que era una forma d'arribar als municipis del Nord de la comarca. Defensàvem la comarca de l'Anòia amb 33 municipis i amb les particularitats de cada àrea, però mai ens vam negar a possibles canvis territorials, ja que la majoria dels qui formàvem Som Anòia venim d'una tradició política que reclama la necessitat d'adequar el nostre territori, ja que el mapa republicà ha tapat algunes realitats.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

La nostra premisa era tractar els tres territoris per igual, justament el que no feien la majoria de mitjans escrits. Per això vam teixir un equip de més de 40 col·laboradors de totes les zones de la comarca. També fèiem reportatges en cada diari sobre temes que afectaven a tots els municipis de la comarca per igual, des de política fins a esports, treball o cultura.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

En ser un mitjà de subscripció, podíem veure molt clarament quines eren les nostres xifres de creixement. En el nostre cas, lamentablement no teníem presència a l'Alta Segarra, tot i comptar amb col·laboradors de la zona. Probablement, el fet de ser un

producte impulsat des d'Igualada afecti molt. És difícil lluitar contra realitats tan ben establertes. A la Conca i al Sud teníem un bon gruix de subscriptors, tot i que al final no va ser prou gran com per aguantar. Potser això ve donat perquè aquí sí que ens creiem la comarca, ja que Igualada necessita ser capital.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

Som Anoia no es negava a una comarca diferent a l'actual, però defensava que, mentre seguís vigent el mapa actual, la funció del diari era ajudar a la cohesió del territori. En l'àmbit de la quina vegueria havia de pertànyer la comarca, apostàvem pel Penedès, ja que no ens veiem prou metropolitans com per anar a Barcelona, ni prou relacionats amb Manresa i la Catalunya Central, segurament a causa de la mala comunicació que hem tingut fins fa molt poc temps.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

Som Anoia es va estrenar en temps de crisi i en un format poc habitual. Des del primer moment va comptar amb col·laboradors, però el nombre de subscriptors era insuficient i vam tancar dos mesos després. Tot i això, el nombre de col·laboradors del mitjà era prou ampli com per poder mantenir una bona cobertura informativa de la comarca.

MARC MARCÈ (Regió 7, La Bústia)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

Regió 7 va començar com un projecte molt modest, tan modest que es va haver de fer per subscripció popular. Durant molts anys, fins que no va ser adquirit per un grup editorial no hi havia ningú que tingués més d'un 5% del mitjà, i per tant això afavoria la independència del mitjà, on l'equip periodístic era qui realment prenia les decisions. En un inici es va plantejar com un setmanari, amb una inversió mínima, 2 persones en plantilla i col·laboradors. Amb l'obertura de diverses vies de comunicació, el diari es va anar obrint a l'àmbit de la Catalunya Central, seguint els plantejaments realitzats sobre aquest territori durant els anys 30.

Desenvolupament del mitjà en la comarca, així com de la seva concepció del territori.

L'Anoia formava part de la Catalunya Central, segons els plantejaments realitzats durant la República, i vam creure que era necessari obrir-nos a aquest territori, ja que pretenem ser el diari de referència de la Catalunya Central. Ho vam fer comprant el diari d'Igualada, i afegint una secció comarcal al Regió 7. Fins el 2009 vam tenir redacció a la comarca, concretament al Passeig Verdaguer d'Igualada. Seguim plantejant una comarca de l'Anoia unificada.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

Les realitats de la comarca les plasmàvem d'una banda en el Diari d'Igualada, que contenia informació de la Conca d'Òdena, i la secció al Regió 7, que contenia informació de tota la comarca, sense fer distincions sobre els diferents territoris, excepte els municipis de Masquefa i Piera, que els incorporem al Baix Llobregat Nord. Després del tancament del Diari d'Igualada, hem seguit mantenint la mateixa política en la secció comarcal, tot i que en els últims anys hem incorporat, en algunes ocasions, referències a l'Alta Segarra, no per nombrar la secció, però sí en algunes notícies que fan referència a la crecuda de les reclamacions per tenir una comarca pròpia des d'aquest territori.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

La major aposta per cohesionar la comarca que hem fet ha estat mantenir la secció al diari sense fer distincions entre les diferents entitats territorials històriques que existeixen des del començament, assumint la legalitat establerta des del 1987. Ara bé,

la realitat política dels últims 4, 8 anys demostra que cada cop hi ha una voluntat més clara de que l'Alta Segarra esdevingui comarca. Seguirem apostant per l'Anoia mentre no hi hagi canvis territorials i jurídics reals, en aquest cas ens adaptarem. D'altra banda, durant molts anys hem fet especials sobre cultura i tradicions de les diferents comarques, entre elles l'Anoia.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

Des del tancament del Diari d'Igualada hem perdut presència a la comarca. Ara bé, les nostres vendes sempre havien estat més baixes que les de La Veu de l'Anoia en els millors anys. Curiosament, l'espai anoïenc on més venem és a la zona de Masquefa i a Calaf. És curiós, perquè Calaf no genera gaire informació. Crec que està relacionat amb que, tradicionalment, els calafins i les rodalies sempre han estat molt lligats a la ciutat de Manresa. Han conegut la connexió ferroviària i per carretera amb Manresa abans que Igualada. Pel que fa a Masquefa, creiem que té a veure amb que, per la situació de les vies de comunicació, té molta més relació amb Martorell que no pas amb Igualada. A més, crec que els mitjans purament anoïencs s'han oblidat d'aquestes zones de la comarca, sembla que Igualada ho absorbeix tot.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

La nostra línia editorial sobre la comarca segueix la tendència explicada anteriorment. Ara bé, com deia, en els últims anys ens estem fent ressò de les diferents iniciatives a nivell territorial, ja que és probable que en un temps hàgim de parlar de l'Anoia i l'Alta Segarra com a elements diferents. Sobre el futur, nosaltres apostem per una Anoia (entenent com tots els territoris actuals, vagin o no per separat en el futur) integrada a la Vegueria de la Catalunya Central, per això la seguim incloent al nostre diari. No creiem que pugui entrar en una hipotètica Vegueria del Penedès. El problema de l'Anoia no és que sigui gaire diferent, a nivell socioeconòmic, a la Catalunya Central, sinó que sempre s'ha plantejat des d'Igualada i mirant cap a Barcelona, s'ha oblidat de relacionar els seus propis territoris i de relacionar-se alhora amb la resta de comarques centrals. No pot ser que hàgim tingut una connexió viària lamentable i precària fins el 2011.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

La crisi econòmica, evidentment afecta a la nostra capacitat per cobrir tots els territoris. Des que vam tancar la redacció a Igualada, fem la secció des de Manresa i comptant

amb col·laboradors dels diferents municipis de l'Anoia. Sabem que hem empitjorat la qualitat de les informacions que oferim sobre l'Anoia, però també veiem que les vendes van baixar abans, cosa que ens fa pensar en si estàvem oferint allò que reclamava el públic. Esperem que, si la situació millora, puguem establir-nos novament amb una redacció fixa a la comarca.

FRANCESC VILAPRINYÓ (Anoiadiari)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

Anoiadiari va néixer el 2008 com a espai informatiu a Internet. Volíem ser el primer diari *online* seriós a la comarca. Crèiem que amb la ràpida extensió d'Internet entre els usuaris anoiencs, havíem d'aprofitar l'ocasió per implantar una nova manera de fer Periodisme a la comarca, on la majoria de mitjans escrits feia temps que havien perdut qualitat.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

Anoiadiari tenia una línia molt clara a seguir en aquest aspecte: Màxima cohesió entre els territoris de l'Anoia, i en especial entre els territoris on ens creiem l'Anoia. Sabem que l'Alta Anoia té unes particularitats que la diferencien molt del centre i el Sud, molt més lligats a Barcelona i a la indústria. Respectàvem que el Nord pogués decidir el seu futur, però també intentaríem integrar-lo.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

Primer, els esports i les activitats lúdiques i culturals sempre funcionen bé. Després, sempre hem classificat la comarca en municipis, com diu la Llei del 1987, d'aquesta manera intentem deixar enrere les reivindicacions dels territoris històrics i aquest tipus de problemes.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

Segons l'última OJD interactiva tenim 33.000 usuaris únics al mes. Calculem que gairebé un 70% pertany a Igualada i la Conca. Té la seva lògica en la mesura que Igualada és el municipi de referència per la Conca, i el que més informació genera.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

La nostra visió sobre la comarca i el seu futur s'ha modificat des de 2008. En veure les dificultats per arribar al públic de l'Alta Anoia, hem fet una aposta per mantenir la cohesió de la Conca d'Òdena i l'Anoia Sud, intentant cobrir el major nombre d'actes i de fets possibles. Pel que fa a la Vegueria a la qual ha de pertànyer la comarca, no tenim cap preferència, és un tema que encara està lluny, al ritme que anem. Això sí, no ens plantegem una comarca fora de Barcelona. Sempre hem mirat cap a

Barcelona, les infraestructures han acompanyat. Es cert que ara podem mirar a molts més llocs, però Barcelona seguirà sent la referència, com a mínim pel centre i Sud de la comarca, que és qui se la creu i qui, amb tota seguretat, en seguirà formant part en el futur.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

Anoiadiari.cat va néixer en plena crisi, i amb un equip de 5 persones és difícil arribar a tot el territori. Això també ajuda a prioritzar la Conca d'Òdena. Això també afavoreix que utilitzem moltes notes de premsa per poder cobrir els diferents municipis, ja que si no la informació seria, gairebé, de les grans ciutats de la comarca i poc més.

ÒSCAR LÓPEZ (Infoanoia)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

Infoanoia.cat néixer el 2012 com a segon mitjà *online* a l'Anoia. Des del començament es va voler que fos un mitjà multimèdia en tots els sentits, intentant garantir, com a mínim, una notícia al dia amb text, fotos i vídeo. Volíem arribar a tots els municipis de la comarca, ja que observàvem com Anoiadiari se centrava molt en Igualada, i que aquesta era una de les queixes que rebia. A més, com tenim la redacció a Vilanova, això ens ajuda a tenir una altra perspectiva de com ha de ser la informació local a la comarca.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

L'Anoia, al menys per nosaltres, és una unitat amb 2 zones diferenciades, una que té com a referència l'Àrea Metropolitana i una altra, al Nord, que prefereix la relació amb la Catalunya Central i la Segarra. No l'entenem separada, ja que en els últims anys les comunicacions han millorat molt i en només 20 minuts estàs sortint pel Nord de la comarca cap al Solsonès o L'Urgell.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

D'una banda la cultura, gràcies a una agenda cultural potent que fem amb els col·laboradors cada setmana, i una especial el cap de setmana. D'altra banda, els esports. Cada dilluns hi ha tots els resultats dels clubs de cada municipi. A més, separem la comarca en municipis, no en territoris.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

Des que vam néixer som el mitjà *online* líder a la comarca, amb 47.000 usuaris únics al mes. La majoria de les visites provenen d'Igualada, Piera, Vilanova del Camí i Calaf. Ens sembla lògic, ja que són algunes de les ciutats que més cobrim

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

Seguim en la mateixa línia. És difícil que l'Alta Segarra es transformi en comarca a causa del poc volum de població que té. Estem parlant que tindria la meitat d'habitants que el Moianès, que ja és una comarca al límit administratiu. Per tant, seguim defensant l'Anoia actual, de 33 municipis.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

Nosaltres vam fer una aposta arriscada al bell mig de la crisi, i això ens ha fet començar de forma molt humil. Molts continguts que publiquem són notes de premsa, excepte notícies importants de la Conca d'Òdena, Piera, Masquefa i Calaf, en què sempre anem a cobrir-les. Ara bé, no fem un *copypaste* de les notes de premsa i les publiquem, intentem contactar amb els protagonistes o els responsables de premsa que ens han enviat aquella informació abans de publicar la notícia, per tal d'afegir declaracions, o més informació que el públic pugui considerar d'utilitat.

XAVIER DÀVILA (Ràdio Igualada, Conca TV)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

Ràdio Igualada és el mitjà radiofònic més veterà de la comarca. Nascuda el 1944, des d'aleshores fins ara ha emès de forma ininterrompuda. Entre 1944 i 1978 va ser l'emissora de referència per la Conca d'Òdena i gran part de la comarca, que en aquella època no estava reconeguda com a tal. Realitzava dos programes informatius diaris i complementava la programació amb propostes temàtiques.

Conca TV ocupava, del 2010 al 2012, la freqüència destinada a la TDT pública a la comarca. Originalment estava plantejada com a televisió d'àmbit comarcal. De fet, en la seva creació van participar tots els ajuntaments de la Conca d'Òdena, més els de Calaf, Piera i Masquefa. Les negociacions entre ajuntaments no van funcionar com s'esperava, i finalment el projecte va quedar en mans de la Mancomunitat de la Conca d'Òdena. Des d'aquest moment, es va replantejar com a canal destinat exclusivament a la Conca.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

Ràdio Igualada no va tenir un discurs clar sobre la comarca fins que no en va esdevenir capital, a partir dels anys 80. Des d'aquell moment va defensar la suma de territoris i el major grau de col·laboració entre municipis per acabar amb les diferències que existien durant els primers anys de la democràcia.

Conca TV és el resultat de les diferències polítiques entre els diferents territoris de la comarca. Fruit d'això, la seva perspectiva era la d'identificar la comarca amb tot allò que sortia de la Conca d'Òdena.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

Ràdio Igualada ha volgut reforçar la posició de la ciutat com a capital de l'Anoia. En aquest sentit, sempre ha donat notícies d'abast comarcal que surten des de la ciutat i des del Consell Comarcal, amb seu també a la capital. En ocasions especials com en el cas de les eleccions, transmetem els resultats de la Conca d'Òdena, Calaf, Piera i Masquefa.

Conca TV apostava per una cobertura informativa completa per tal de refermar la identitat de la Conca d'Òdena. És a dir, defugia de cohesionar la resta de territoris de la comarca.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

Ràdio Igualada té la majoria de la seva audiència a la ciutat i la Conca d'Òdena. Segons l'última enquesta que vam fer el passat mes d'abril, 3 de cada 10 igualadins escolten l'emissora habitualment.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

Ràdio Igualada, com a referència a la capital, defensa una comarca com l'actual, on Igualada pugui exercir la seva capitalitat, inclosa en la província de Barcelona i oberta a l'àrea metropolitana, que és l'espai on ha mirat tradicionalment la comarca.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

Ràdio Igualada ha mantingut des del 2008 una plantilla de 4 treballadors a jornada completa i 3 a mitja jornada. Actualment comptem amb uns 20 col·laboradors habituals que dirigeixen programes o participen en la programació habitual. Tot i la crisi, des del 2011 s'està avançant en la cobertura d'esdeveniments de la Conca d'Òdena, amb la intenció de potenciar el lideratge d'aquest territori en el conjunt de la comarca, i influir d'aquesta manera en l'obertura de la comarca cap a Barcelona.

Conca TV va desaparèixer després que els ajuntaments de la Mancomunitat de la Conca d'Òdena no arribessin a un acord sobre quines aportacions pressupostàries havia de fer cadascun. Tot i així, el fet que els serveis de comunicació de tots els ajuntaments treballessin en aquest canal, afavoria la cobertura d'un gran nombre d'esdeveniments en tots els àmbits.

MARISA MARTÍNEZ (Ràdio Altiplà)

Concepció original del mitjà vers el territori, les seves característiques i la seva identitat.

Ràdio Altiplà va ser la culminació d'una voluntat política iniciada amb la creació de la Mancomunitat Intermunicipal Segarrenca. El sentiment de molts dels governants i polítics de la zona en començar la dècada dels 2000 era que Igualada sempre feia el seu camí sense comptar amb ells, i que els mitjans de comunicació estaven sempre plantejats des d'Igualada i amb una visió igualadina de com havia de ser l'Anoia.

Perspectiva del mitjà sobre els problemes d'identitat a la comarca.

Ràdio Altiplà defensava la identitat territorial de l'Alta Segarra, com a comarca separada de la resta de l'Anoia, o en tot cas com a part de La Segarra, amb Cervera com a capital (a 10 minuts de Calaf per l'Eix Transversal, i a 15 de Manresa). En aquest sentit, la línia era molt clara: Ràdio Altiplà entenia que el problema del Nord de la comarca venia des del plantejament republicà, i que històricament les relacions socioeconòmiques de la zona no havien mirat cap a Igualada, i seguien sense fer-ho, tot i que havien augmentat.

Iniciatives des del mitjà per cohesionar la comarca.

Ràdio Altiplà, en conseqüència amb el paper que representava, no pretenia afavorir la cohesió de l'Anoia, sinó la de l'Alta Segarra. Es per això que cobria, gairebé de forma exclusiva, informació sobre els 7 municipis que composarien aquesta hipotètica comarca. Es parlava d'Igualada, però com a capital de la comarca veïna.

Difusió del mitjà entre els tres territoris de la comarca. Recepció entre el públic dels diferents territoris.

La difusió era entre els 7 municipis (tot i que arribava també a les comarques veïnes), amb un públic potencial d'unes 7.000 persones, però, òbviament, ara mateix no tenim cap dada.

Perspectiva i línia editorial actual del mitjà sobre el present i el futur de la comarca. Identificació, per part del mitjà, amb una vegueria per al territori.

Ràdio Altiplà una Alta Segarra en l'àmbit de la Catalunya Central. Fins el seu tancament, el 2014, es volia augmentar la relació amb Manresa i Cervera en detriment d'Igualada. A més, s'intentava plasmar una visió crítica de les relacions Igualada-Calaf des del retorn de la democràcia.

Com afecta la crisi econòmica a la cobertura del territori.

Ràdio Altiplà va desaparèixer el 2014 per culpa de les retallades pressupostàries que els ajuntaments de la Mancomunitat van realitzar, de forma progressiva, des del 2010. Es curiós que, a mesura que la ràdio ha reduït el seu pressupost, s'ha intensificat la campanya per l'Alta Segarra en els mitjans anoiencs i de la Catalunya Central per part dels ajuntaments.